

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

17. januar 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 24/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
--------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 24/02	Sag C-680/19 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. november 2021 — Fulmen mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) – restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran – skade, som appellanten angiveligt har lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af vedkommendes navn på den liste over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – erstatningssøgsmål – Domstolens kompetence til at træffe afgørelse om en påstand om erstatning for skade, som angiveligt er lidt som følge af restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelser, som henhører under FUSP – tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder)	2
2022/C 24/03	Sag C-681/19 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. november 2021 — Fereydoun Mahmoudian mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) – restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran – skade, som appellanten angiveligt har lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af vedkommendes navn på den liste over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – erstatningssøgsmål – Domstolens kompetence til at træffe afgørelse om en påstand om erstatning for skade, som angiveligt er lidt som følge af restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelser, som henhører under FUSP – tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder)	3

2022/C 24/04	Forenede sager C-748/19 — C-754/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. november 2021 — straffesager mod WB (sag C-748/19), XA, YZ (sag C-749/19), DT (sag C-750/19), ZY (sag C-751/19), AX (sag C-752/19), BV (sag C-753/19) og CU (sag C-754/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – retsstat – domstolenes uafhængighed – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – national lovgivning, der giver justitsministeren mulighed for at forflytte dommere til højere retsinstanser og for at tilbagekalde disse forflytninger – dommerkollegier i straffesager, som omfatter dommere, der er forflyttet af justitsministeren – direktiv (EU) 2016/343 – uskyldsformodning)	3
2022/C 24/05	Sag C-821/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. november 2021 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud – Traktatbrudssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – asylpolitik – direktiv 2013/32/EU og 2013/33/EU – procedure for tildeling af international beskyttelse – afvisningsgrunde – begreberne »sikkert tredjeland« og »første asylland« – hjælp ydet til asylansøgere – kriminalisering – forbud mod indrejse i den pågældende medlemsstats grænsezone) .	4
2022/C 24/06	Sag C-107/20 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. november 2021 — Den Hellske Republik mod Europa-Kommissionen [Appel – den fælles landbrugspolitik – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Den Hellske Republik – forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 52, stk. 4, litra c) – finansielle korrektioner til fast takst – frist på 24 måneder – udgifter omfattet af denne frist – metode til beregning af korrektionen – tilpasning af korrektions-satsen]	5
2022/C 24/07	Sag C-212/20: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. november 2021 — M.P. og B.P. mod »A.« prowadzący działalność za pośrednictwem »A.« S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om et lån mod pant i fast ejendom indekseret efter en udenlandsk valuta – kontraktvilkår vedrørende købs- og salgskursen for en udenlandsk valuta – krav om forståelighed og gennemsigtighed – den nationale rets beføjelser)	5
2022/C 24/08	Sag C-306/20: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. november 2021– »Visma Enterprise« SIA mod Konkurrences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā apgabaltiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – konkurrencebegrænsende aftaler – artikel 101, stk. 1 og 3, TEUF – vertikale aftaler – konkurrencebegrænsende »formål« eller konkurrencebegrænsende »virkning« – fritagelse – forhandlerens registrering af den potentielle transaktion med slutbrugeren – vilkår, hvorved forhandleren gives »fortrinsret til at foretage salgstransaktioner« i seks måneder fra registreringen – undtagelse – brugerens indsigelse – Domstolens kompetence – rent intern situation – national lovgivning i overensstemmelse med de løsninger, der er valgt i EU-retten)	6
2022/C 24/09	Sag C-358/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 18. november 2021 — Promexor Trade SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Oradea — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – harmonisering af skatte- og afgiftslovgivningerne – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – ret til fradrag af moms – inddragelse af en afgiftspligtig persons momsregistrering – nægtelse af fradraget – formelle betingelser)	7
2022/C 24/10	Sag C-413/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. november 2021 — État belge mod LO m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EU) nr. 1178/2011 – tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart – del A, punkt 9 og 10, i tillæg 3 til bilag I – træningskursus med henblik på udstedelse af et erhvervsmæssigt pilotcertifikat – flyvetræning – instrumenttid på jorden – beregning – simulatortræning – praktisk prøve – retssikkerhedsprincippet – tidsmæssig begrænsning af virkningerne af en dom afsagt i form af en præjudiciel afgørelse)	8

2022/C 24/11	Sag C-479/21 PPU: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. november 2021 — Fuldbgyrdelse af europæiske arrestordre udstedt mod SN og SD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – artikel 50 TEU – aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab – artikel 217 TEUF – handels- og samarbejdsaftale med Det Forenede Kongerige – protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – udtrædelsesaftalen opretholder ordningen med den europæiske arrestordre over for Det Forenede Kongerige i en overgangsperiode – anvendelse af bestemmelserne vedrørende den overgivelsesmekanisme, der er blevet indført ved handels- og samarbejdsaftalen med Det Forenede Kongerige, på en europæisk arrestordre – bindende ordninger for Irland)	9
2022/C 24/12	Sag C-686/20: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 11. oktober 2021 — YE m.fl. mod Vueling Airlines SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de Proximité d'Aulnay-sous-Bois — Frankrig) [Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 3, stk. 3 – anvendelsesområde – passagerer, der rejser gratis eller til en nedsat billetpris, der ikke direkte eller indirekte er til rådighed for offentligheden – lille barn, der rejser gratis – artikel 2, litra f) – begrebet »billet«]	9
2022/C 24/13	Sag C-688/20: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 29. oktober 2021 — HG og TC mod Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Opatowie — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – obligatorisk ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 2009/103/EF – artikel 3, stk. 1 – forpligtelse til at tegne en forsikringsaftale – rækkevidde – køretøj, som er uegnet til brug, ikke er indregistreret og taget ud af brug i overensstemmelse med lovgivningen)	10
2022/C 24/14	Sag C-345/21 P: Appel iværksat den 3. juni 2021 af Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-282/19 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO	11
2022/C 24/15	Sag C-452/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okręgowy w Warszawie (Polen) den 21. juli 2021 — J.K. og B.K. mod Przedsiębiorstwu Państwowemu X	11
2022/C 24/16	Sag C-469/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 29. juli 2021 — Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España mod Administración General del Estado	12
2022/C 24/17	Sag C-498/21 P: Appel iværksat den 12. august 2021 af Birkenstock IP GmbH og Birkenstock Sales GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. juni 2021 i sag T-365/20 — Birkenstock Sales GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	12
2022/C 24/18	Sag C-521/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu (Polen) den 23. august 2021 — MJ mod AA	13
2022/C 24/19	Sag C-541/21 P: Appel iværksat den 30. august 2021 af Joëlle Mélin til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 30. juni 2021 i sag T-51/20, Mélin mod Parlamentet	14
2022/C 24/20	Sag C-570/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 13. september 2021 — I.S. og K.S. mod YYY. S.A.	15
2022/C 24/21	Sag C-573/21 P: Appel iværksat den 17. september 2021 af Marie-Christine Arnautu til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 14. juli 2021 i sag T-740/20, Arnautu mod Parlamentet	16
2022/C 24/22	Sag C-620/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 6. oktober 2021 — Momtrade Ruse OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	17

2022/C 24/23	Sag C-621/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 6. oktober 2021 — WS mod Intervyuirasht organ na Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerskia savet	17
2022/C 24/24	Sag C-631/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 14. oktober 2021 — Taxi Horn Tours BV mod Gemeente Weert, Gemeente Nederweert og Touringcars VOF	18
2022/C 24/25	Sag C-637/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 18. oktober 2021 — K.R. mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	19
2022/C 24/26	Sag C-646/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank Den Haag, tingstedet 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 25. oktober 2021 — K og L mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	20
2022/C 24/27	Sag C-660/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône (Frankrig) den 29. oktober 2021 — Procureur de la République mod K.B. og F.S.	21
2022/C 24/28	Sag C-662/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 4. november 2021 — Booky.fi Oy	22
2022/C 24/29	Sag C-666/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hovrätten för Nedre Norrland (Sverige) den 5. november 2021 — AI og Åklagarmyndigheten	22

Retten

2022/C 24/30	Sag T-147/17: Rettens dom af 17. november 2021 — Anastassopoulos m.fl. mod Rådet og Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – omstrukturering af den græske offentlige gæld – den private sektors deltagelse – klausuler om kollektiv optræden – private kreditorer – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder – ligebehandling – fysiske og juridiske personer – forældelse – tilregnelser – formaliteten – ubetinget hæftelse – usædvanligt og særligt tab)	24
2022/C 24/31	Sag T-612/17: Rettens dom af 10. november 2021 — Google og Alphabet mod Kommissionen (Google Shopping) (Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – generel søgning og specialiseret søgning af produkter på internettet – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 – misbrug gennem løftestangseffekt – konkurrence på ydelser eller konkurrencebegrænsende adfærd – betingelser for konkurrenters adgang til en dominerende virksomheds tjenesteydelse, hvis anvendelse faktisk ikke kan erstattes – den dominerende virksomhed giver fortrin til visning af resultater fra dens egen specialiserede søgetjeneste – retsvirkninger – behov for at opstille et kontrafaktisk scenario – foreligger ikke – objektive begrundelser – foreligger ikke – mulighed for at pålægge en bøde henset til særlige omstændigheder – retningslinjerne for beregning af bøder – fuld prøvelsesret)	25
2022/C 24/32	Sag T-160/19: Rettens dom af 24. november 2021 — LTTE mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger truffet med henblik på at bekæmpe terrorisme – indefrysning af midler – liste over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – faktisk grundlag for afgørelserne om indefrysning af midler – urigtigt skøn – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	26
2022/C 24/33	Sag T-298/19: Rettens dom af 17. november 2021 — Think Schuhwerk mod EUIPO (Gengivelse af røde snørebåndsender) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver røde snørebåndsender – afslag på ansøgningen – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – tidligere i det væsentlige identisk ansøgning – ingen materiel retskraft – begrundelsespligt – ret til kontradiktion – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001 – prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder – artikel 95 i forordning 2017/1001]	27

2022/C 24/34	Sag T-193/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Eternit mod EUIPO — Eternit Österreich (Panel til byggeri) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et panel til byggeri – tidligere design, der gengiver et støjdæmpende vægpanel – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – relevante sektor – informeret bruger – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – betydningen af de faktisk markedsførte produkter – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002]	27
2022/C 24/35	Sag T-408/20: Rettens dom af 17. november 2021 — KR mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – løn – tilskud for børn, over for hvem der består forsørgerpligt – artikel 2 i bilag VII til vedtægten – begrebet »barn, over for hvem der består forsørgerpligt« – afslag på at give status som barn, over for hvem der består forsørgerpligt, til en studerende, der modtager uddannelsesstøtte – faktisk forsørgelse af barnet – sygesikringsordning)	28
2022/C 24/36	Sag T-430/20: Rettens dom af 17. november 2021 — KV mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – adgangskriterium knyttet til erhvervs erfaring – meddelelsen om udvælgelsesprøves overensstemmelse med det af udvælgelseskomitéen anvendte kriterium)	29
2022/C 24/37	Sag T-434/20: Rettens dom af 24. november 2021 — Włodarczyk mod EUIPO — Ave Investment (dziandruk) [EU-varemærke – ugyldighedssag – EU-figurmærke dziandruk – absolut ugyldighedsgrund – ingen ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	29
2022/C 24/38	Sag T-504/20: Rettens dom af 17. november 2021 — Soapland mod EUIPO — Norma (Manòu) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Manòu – det ældre nationale og internationale ordmærke MANOU – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug af de ældre varemærker]	30
2022/C 24/39	Sag T-517/20: dom af 10. november 2021 — VF International mod EUIPO — National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket NATIONAL GEOGRAPHIC – det ældre ikke-registrerede varemærke geographic – relativ registreringshindring – erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning – artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 4, og artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001]]	30
2022/C 24/40	Sag T-518/20: Rettens dom af 10. november 2021 — VF International mod EUIPO — National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke NATIONAL GEOGRAPHIC – ældre ikke-registrerede varemærke GEOGRAPHIC – relativ registreringshindring – erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning – artikel 8, stk. 4, og artikel 52, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 4, og artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001]]	31
2022/C 24/41	Sag T-538/20: Rettens dom af 17. november 2021 — Guasch Pubill mod EUIPO — Nap Kings (Bordtektstil) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et bordtektstil – offentliggørelse af tidligere design – artikel 7 i forordning (EF) nr. 6/2002 – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 – afvisning af ugyldighedsbegæringen – artikel 52, stk. 3, i forordning nr. 6/2002]	32
2022/C 24/42	Sag T-551/20: Rettens dom af 24. november 2021 — Jeronimo Martins Polska mod EUIPO — Rivella International (Riviva) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Riviva – det ældre EU-ordmærke RIVELLA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – delvis afslag på registreringsansøgningen – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug af det ældre varemærke – artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001)]	32

2022/C 24/43	Sag T-616/20: Rettens dom af 17. november 2021 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — Amigüitos pets & life (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect – det ældre EU-ordmærke ONE – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001] – afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse – artikel 72, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1001 – retskraft]	33
2022/C 24/44	Sag T-658/20: Rettens dom af 17. november 2021 — Jakober mod EUIPO (Formen på en kop) [EU-varemærker – ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke – formen på en kop – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – Artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – Artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001)]	34
2022/C 24/45	Sag T-247/16 RENV: Rettens kendelse af 17. november 2021 — Trasta Komercbanka mod ECB (Annullationssøgsmål – tilsyn med kreditinstitutter – specifikke tilsynsopgaver, der overdrages til ECB – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – søgsmålets genstand bortfaldet – søgsmålsinteresse ophørt – uforholdende at træffe afgørelse i sagen)	34
2022/C 24/46	Sag T-271/19: Rettens kendelse af 12. november 2021 — Proodeftiki mod Kommissionen (Statsstøtte – sagsøger, der er ophørt med at besvare Rettens henvendelser – uforholdende at træffe afgørelse)	35
2022/C 24/47	Sag T-689/19: Rettens kendelse af 11. november 21 — ZU mod EU-Udenrigstjenesten (Annullations- og erstatningssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – personale ved Kommissionen, som gør tjeneste hos EU-Udenrigstjenesten – ansøgning om godtgørelse af udgifter i forbindelse med tjenesterejser – ansøgning om bistand – afslag – den udstedende myndigheds kompetence – delegation af beføjelser – administrativ procedure – angivelse af sagsøgte – delvis afvisning – princip om forsvarlig økonomisk forvaltning – magtfordrejning – åbenbart, at søgsmålet delvist er ugrundet)	36
2022/C 24/48	Sag T-136/20: Rettens kendelse af 11. november 2021 — Ardex mod EUIPO — Chen (ArtiX PAINTS) (EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforholdende at træffe afgørelse)	36
2022/C 24/49	Sag T-771/20: Rettens kendelse af 10. november 2021 — KS og KD mod Rådet m.fl. (Erstatningssøgsmål – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – mission Eulex Kosovo – åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)	37
2022/C 24/50	Sag T-5/21: Rettens kendelse af 4. november 2021 — Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt mod EEA (Annullationssøgsmål – miljø – direktiv 2008/50/EF – medlemsstaternes forpligtelse til at beskytte og forbedre luftkvaliteten – EEA's afslag på at forelægge Domstolen et spørgsmål – forordning (EF) nr. 1367/2006 – anmodning om intern prøvelse – afvisning)	38
2022/C 24/51	Sag T-77/21: Rettens kendelse af 11. november 2021 — QC mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – pension – overførsel af nationale pensionsrettigheder – afgørelse om fastsættelse af antallet af pensionsgivende tjenestear – bundet kompetence – annullations- og erstatningssøgsmål – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet – ingen indledning af traktatbrudsprocedure – afvisning – påstand om påbud – åbenbart manglende kompetence)	38
2022/C 24/52	Sag T-96/21: Rettens kendelse af 9. november 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen (Annullationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse på særlige vilkår til det humanmedicinske lægemiddel »Comirnaty — COVID-19 mRNA vaccine (nukleosidmodificeret)« – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regel-fastsættende retsakt – afvisning)	39
2022/C 24/53	Sag T-136/21: Rettens kendelse af 9. november 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen (Annullationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – tilladelse på særlige vilkår til markedsføring af det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19-Vaccine Moderna — mRNA-vaccine (modificeret nucleosid) mod COVID-19« – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)	40

2022/C 24/54	Sag T-165/21: Rettens kendelse af 9. november 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen (Annulationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse på særlige vilkår til det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19 Vaccine AstraZeneca — COVID-19 vaccine (ChAdOx1-S (rekombinant))« – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)	41
2022/C 24/55	Sag T-267/21: Rettens kendelse af 9. november 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen (Annulationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse på særlige vilkår til det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19 Vaccine Janssen — COVID-19-vaccine (Ad26.COV2-S (rekombinant))« – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)	42
2022/C 24/56	Sag T-653/21: Sag anlagt den 6. oktober 2021 — Callaway mod Kommissionen	42
2022/C 24/57	Sag T-661/21: Sag anlagt den 7. oktober 2021 — ClientEarth mod Kommissionen	44
2022/C 24/58	Sag T-663/21: Sag anlagt den 8. oktober 2021 — Zegers mod Kommissionen	44
2022/C 24/59	Sag T-702/21: Sag anlagt den 30. oktober 2021 — Ekobulkos mod Kommissionen	45
2022/C 24/60	Sag T-707/21: Sag anlagt den 3. november 2021 — Hoteles Olivencia mod EUIPO — Corporacion H10 Hotels (HOTELES HO)	46
2022/C 24/61	Sag T-721/21: Sag anlagt den 10. november 2021 — Sunrise Medical og Sunrise Medical Logistics mod Kommissionen	47
2022/C 24/62	Sag T-730/21: Sag anlagt den 12. november 2021 — Łosowski mod EUIPO — Skawiński (KOMBI)	48
2022/C 24/63	Sag T-740/21: Sag anlagt den 19. november 2021 — Alcogroup og Alcodis mod Kommissionen	48
2022/C 24/64	Sag T-491/19: Rettens kendelse af 16. november 2021 — Vodafone Group m.fl. mod Kommissionen	49

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2022/C 24/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 11 af 10.1.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 2 af 3.1.2022

EUT C 513 af 20.12.2021

EUT C 502 af 13.12.2021

EUT C 490 af 6.12.2021

EUT C 481 af 29.11.2021

EUT C 471 af 22.11.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. november 2021 — Fulmen mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-680/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) – restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran – skade, som appellant angiveligt har lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af vedkommendes navn på den liste over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – erstatningssøgsmål – Domstolens kompetence til at træffe afgørelse om en påstand om erstatning for skade, som angiveligt er lidt som følge af restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelser, som henhører under FUSP – tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder)

(2022/C 24/02)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Fulmen (ved advokat A. Bahrami og dikigoros N. Korogiannakis)

De øvrige parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M.C. Cadilhac og M. Bishop, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og J. Roberti di Sarsina, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fulmen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 4.11.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. november 2021 — Fereydoun Mahmoudian mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-681/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) – restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran – skade, som appellant angiveligt har lidt som følge af opførelsen og opretholdelsen af vedkommendes navn på den liste over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – erstatningssøgsmål – Domstolens kompetence til at træffe afgørelse om en påstand om erstatning for skade, som angiveligt er lidt som følge af restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelser, som henhører under FUSP – tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder)

(2022/C 24/03)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Fereydoun Mahmoudian (ved avocat A. Bahrami og dikigoros N. Korogiannakis)

De øvrige parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M.C. Cadilhac og M. Bishop, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet og J. Roberti di Sarsina, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fereydoun Mahmoudian bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 4.11.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. november 2021 — straffesager mod WB (sag C-748/19), XA, YZ (sag C-749/19), DT (sag C-750/19), ZY (sag C-751/19), AX (sag C-752/19), BV (sag C-753/19) og CU (sag C-754/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Warszawie — Polen)

(Forenede sager C-748/19 — C-754/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retsstat – domstolenes uafhængighed – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – national lovgivning, der giver justitsministeren mulighed for at forflytte dommere til højere retsinstanser og for at tilbagekalde disse forflyttelser – dommerkollegier i straffesager, som omfatter dommere, der er forflyttet af justitsministeren – direktiv (EU) 2016/343 – uskyldsformodning)

(2022/C 24/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Tiltalte i straffesagerne

WB (sag C-748/19), XA, YZ (sag C-749/19), DT (sag C-750/19), ZY (sag C-751/19), AX (sag C-752/19), BV (sag C-753/19) og CU (sag C-754/19)

Procesdeltagere: Prokuratura Krajowa, anciennement Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim (sag C-748/19), Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie (sag C-749/19), Prokuratura Rejonowa Warszawa-Wola w Warszawie (sag C-750/19, C-753/19 et C-754/19), Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie (sag C-751/19), Prokuratura Rejonowa Warszawa-Ursynów w Warszawa (sag C-752/19) og Pictura sp. z o.o. (sag C-754/19)

Konklusion

Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU, og artikel 6, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter justitsministeren i en medlemsstat på grundlag af kriterier, der ikke er offentliggjort, dels kan forflytte en dommer til en højere straffedomstol for en tidsbegrænset eller tidsubegrænset periode, dels på et hvilket som helst tidspunkt og ved en afgørelse, der ikke er ledsaget af en begrundelse, kan tilbagekalde denne forflyttelse, uanset om forflyttelsen er for en tidsbegrænset eller tidsubegrænset periode.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. november 2021 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Sag C-821/19) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – Traktatbrudssøgsmål – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – asylpolitik – direktiv 2013/32/EU og 2013/33/EU – procedure for tildeling af international beskyttelse – afvisningsgrunde – begreberne »sikkert tredjeland« og »første asylland« – hjælp ydet til asylansøgere – kriminalisering – forbud mod indrejse i den pågældende medlemsstats grænsezone)

(2022/C 24/05)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved J. Tomkin, A. Tokár og M. Condou-Durande, derefter ved J. Tomkin og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved Szijjártó, M. Tátrai og M.Z. Fehér, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til:

- artikel 33, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, idet denne medlemsstat gør det muligt at afvise en ansøgning om international beskyttelse med den begrundelse, at ansøgeren er indrejst på medlemsstatens område via en stat, hvor den pågældende ikke er udsat for forfølgelse eller risiko for alvorlig overlast, eller hvor der er sikret et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau
- artikel 8, stk. 2, og artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/32 samt artikel 10, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse, idet denne medlemsstat i sin nationale ret straffer adfærden udvist af enhver person, der i forbindelse med en organiseret aktivitet yder hjælp til ansøgningen om asyl eller indgivelsen af en asylansøgning på dens område, når det uden enhver rimelig tvivl kan bevises, at denne person var klar over, at ansøgningen ikke ville få et gunstigt udfald i medfør af nævnte ret
- artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 1, litra c), og artikel 22, stk. 1, i direktiv 2013/32 samt artikel 10, stk. 4, i direktiv 2013/33, idet denne medlemsstat fratager enhver person, der er mistænkt for at have begået en sådan lovovertrædelse, retten til at nærme sig medlemsstatens ydre grænser.

2) I øvrigt frifindes Ungarn.

- 3) Ungarn bærer sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer en femtedel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 20.1.2020

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. november 2021 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-107/20 P) ⁽¹⁾

[Appel – den fælles landbrugspolitik – Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Den Helleniske Republik – forordning (EU) nr. 1306/2013 – artikel 52, stk. 4, litra c) – finansielle korrektioner til fast takst – frist på 24 måneder – udgifter omfattet af denne frist – metode til beregning af korrektionen – tilpasning af korrektionssatsen]

(2022/C 24/06)

Processprog: græsk

Parter

Appellanter: Den Helleniske Republik (ved E. Tsaousi, A.-E. Vasilopoulou og E.-E. Krompa, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis og J. Aquilina, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. november 2021 — M.P. og B.P. mod »A.« prowadzący działalność za pośrednictwem »A.« S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawa — Polen)

(Sag C-212/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om et lån mod pant i fast ejendom indekseret efter en udenlandsk valuta – kontraktvilkår vedrørende købs- og salgskursen for en udenlandsk valuta – krav om forståelighed og gennemsigtighed – den nationale rets beføjelser)

(2022/C 24/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: M.P. og B.P.

Sagsøgt: »A.« prowadzący działalność za pośrednictwem »A.« S.A.

Procesdeltager: Rzecznik Praw Obywatelskich

Konklusion

- 1) Artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at indholdet af et kontraktvilkår i en låneafale indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, der fastsætter købs- og salgskurserne for en udenlandsk valuta, som lånet er indekseret efter, skal gøre det muligt for en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet forbruger på grundlag af klare og forståelige kriterier at forstå måden til fastsættelse af den vekselkurs for den udenlandske valuta, som benyttes til at beregne størrelsen af afdragene ved tilbagebetalingen, således at denne forbruger på ethvert tidspunkt har mulighed for selv at fastslå den vekselkurs, som den erhvervsdrivende anvender.
- 2) Artikel 5 og 6 i direktiv 93/13/EØF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en national ret, som har fastslået, at et kontraktvilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, er urimeligt som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1, foretager en fortolkning af dette kontraktvilkår for at afhjælpe dets urimelighed, selv hvis denne fortolkning måtte være i overensstemmelse med aftaleparternes fælles vilje.

(¹) EUT C 304 af 14.9.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. november 2021 – »Visma Enterprise« SIA mod Konkurences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā apgabaltiesa — Letland)

(Sag C-306/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – konkurrencebegrænsende aftaler – artikel 101, stk. 1 og 3, TEUF – vertikale aftaler – konkurrencebegrænsende »formål« eller konkurrencebegrænsende »virkning« – fritagelse – forhandlerens registrering af den potentielle transaktion med slutbrugeren – vilkår, hvorved forhandleren gives »fortrinsret til at foretage salgstransaktionen« i seks måneder fra registreringen – undtagelse – brugerens indsigelse – Domstolens kompetence – rent intern situation – national lovgivning i overensstemmelse med de løsninger, der er valgt i EU-retten)

(2022/C 24/08)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Visma Enterprise« SIA

Sagsøgt: Konkurences padome

Konklusion

- 1) Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en aftale, der er indgået mellem en leverandør og en forhandler, hvorefter den forhandler, som først registrerer en potentiel transaktion med slutbrugeren, i seks måneder fra registreringen af denne transaktion har »fortrinsret til at gennemføre salget«, medmindre denne bruger modsætter sig dette, ikke kan kvalificeres som en aftale, der har til »formål« at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen som omhandlet i denne bestemmelse, medmindre denne aftale, henset til dens ordlyd, formål og sammenhæng, kan anses for at være tilstrækkeligt skadelig for konkurrencen til at blive kvalificeret på denne måde.

I det tilfælde, at en sådan aftale ikke har et konkurrencebegrænsende »formål« som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF, skal den nationale retsinstans, i lyset af alle relevante omstændigheder i hovedsagen, dvs. navnlig den økonomiske og retlige sammenhæng, de pågældende virksomheder indgår i, de goder eller tjenesteydelser, der er tale om, samt hvorledes det pågældende marked er opbygget og reelt fungerer, undersøge, om aftalen kan anses for i tilstrækkelig mærkbar grad at begrænse konkurrencen som følge af sine reelle eller potentielle virkninger.

- 2) Artikel 101, stk. 3, TEUF skal fortolkes således, at en aftale, der er indgået mellem en leverandør og en forhandler, hvorefter den forhandler, som først registrerer den potentielle transaktion med slutbrugeren, i seks måneder fra registreringen af denne transaktion har »fortrinsret til at gennemføre salget«, medmindre denne bruger modsætter sig dette, i det tilfælde, at aftalen udgør en aftale, der har »til formål« eller »til følge« at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF, kun kan være omfattet af en fritagelse i henhold til denne førstnævnte bestemmelse, hvis den opfylder de heri fastsatte betingelser.
- 3) Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at det ikke er udelukket, at der foreligger en aftale, der er i strid med denne bestemmelse, alene fordi den myndighed, som har til opgave at gennemføre nævnte bestemmelse, har foretaget en differentieret bedømmelse af spørgsmålet, om parterne i denne aftale skulle holdes ansvarlige for overtrædelsen.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 14.9.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 18. november 2021 — Promexor Trade SRL mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Oradea — Rumænien)

(Sag C-358/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – harmonisering af skatte- og afgiftslovgivningerne – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – ret til fradrag af moms – inddragelse af en afgiftspligtig persons momsregistrering – nægtelse af fradragsretten – formelle betingelser)

(2022/C 24/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Promexor Trade SRL

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor

Konklusion

Artikel 168, artikel 213, stk. 1, artikel 214, stk. 1, og artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, samt princippet om neutraliteten af merværdiafgiften (moms), sammenholdt med retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og proportionalitetsprincippet, skal fortolkes således, at disse bestemmelser og dette princip i det tilfælde, hvor en afgiftspligtig persons momsregistrering er blevet inddraget, fordi den pågældende i de momsangivelser, der var blevet indgivet for seks på hinanden følgende måneder, ikke havde angivet nogen momspligtige transaktioner, men hvor denne afgiftspligtige person fortsætter sin virksomhed på trods af denne inddragelse, ikke er til hinder for en national lovgivning, der gør det muligt for den kompetente skatte- og afgiftsmyndighed at pålægge personen at opkræve moms, som skal betales af dennes afgiftspligtige transaktioner, forudsat at vedkommende kan ansøge om en ny momsregistrering og fradrag indgående moms. Den omstændighed, at den afgiftspligtige persons direktør er selskabsdeltager i et andet selskab, der er genstand for en insolvensprocedure, kan ikke som sådan gøres gældende med henblik på systematisk at nægte denne afgiftspligtige person en ny momsregistrering.

⁽¹⁾ EUT C 378 af 9.11.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 18. november 2021 — État belge mod LO m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-413/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EU) nr. 1178/2011 – tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart – del A, punkt 9 og 10, i tillæg 3 til bilag I – træningskursus med henblik på udstedelse af et erhvervsmæssigt pilotcertifikat – flyvetræning – instrumenttid på jorden – beregning – simulatortræning – praktisk prøve – retssikkerhedsprincippet – tidsmæssig begrænsning af virkningerne af en dom afsagt i form af en præjudiciel afgørelse)

(2022/C 24/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgte: LO, OG, SH, MB, JD, OP og Bluetail Flight School SA (BFS)

Konklusion

- 1) Del A, punkt 9, litra e), i tillæg 3 til bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2018/1119 af 31. juli 2018, skal fortolkes således, at det med henblik på beregningen af de i denne bestemmelse omhandlede 115 timers instrumenttid ikke er muligt at medregne mere end 55 timers instrumenttid på jorden.
- 2) Del A, punkt 10, i tillæg 3 til bilag I til forordning nr. 1178/2011, som ændret ved forordning 2018/1119, skal fortolkes således, at en ansøger, der har bestået den praktiske prøve uden først at have gennemført alle de krævede træningstimer, ikke kan få udstedt et CPL(A)-certifikat, før vedkommende har fuldført sin træning og på ny taget den relevante praktiske prøve.

⁽¹⁾ EUT C 378 af 9.11.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. november 2021 — Fuldbgyrdelse af europæiske arrestordrer udstedt mod SN og SD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-479/21 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – artikel 50 TEU – aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab – artikel 217 TEUF – handels- og samarbejdsaftale med Det Forenede Kongerige – protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – udtrædelsesaftalen opretholder ordningen med den europæiske arrestordre over for Det Forenede Kongerige i en overgangsperiode – anvendelse af bestemmelserne vedrørende den overgivelsesmekanisme, der er blevet indført ved handels- og samarbejdsaftalen med Det Forenede Kongerige, på en europæisk arrestordre – bindende ordninger for Irland)

(2022/C 24/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SN og SD

Procesdeltagere: Governor of Cloverhill Prison, Irland, Attorney General og Governor of Mountjoy prison,

Konklusion

Artikel 50 TEU, artikel 217 TEUF og den som bilag til EU-traktaten og EUF-traktaten knyttede protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal fortolkes således, at artikel 62, stk. 1, litra b), i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab — sammenholdt med aftalens artikel 185, stk. 4 — samt artikel 632 i handels- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side er bindende for Irland.

⁽¹⁾ EUT C 391 af 27.9.2021.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 11. oktober 2021 — YE m.fl. mod Vueling Airlines SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de Proximité d'Aulnay-sous-Bois — Frankrig)

(Sag C-686/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – artikel 3, stk. 3 – anvendelsesområde – passagerer, der rejser gratis eller til en nedsat billetpris, der ikke direkte eller indirekte er til rådighed for offentligheden – lille barn, der rejser gratis – artikel 2, litra f) – begrebet »billet«]

(2022/C 24/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de Proximité d'Aulnay-sous-Bois

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: YE, LP og AN, repræsenteret ved sine forældre, YE og LP, OL, repræsenteret ved sine forældre, YE og LP, VX, repræsenteret ved sine forældre, YE og LP, samt CE, repræsenteret ved sine forældre, YE og LP

Sagsøgt: Vueling Airlines SA

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 3, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, skal fortolkes således, at betingelsen om direkte eller indirekte tilgængelighed for offentligheden i denne bestemmelse ikke henviser til passagerer, der rejser gratis.
- 2) Artikel 3, stk. 3, andet punktum, i forordning nr. 261/2004, skal fortolkes således, at en passager, der rejser gratis på grund af sin unge alder, men som hverken har fået tildelt et sæde eller har fået et boardingkort, og hvis navn ikke fremgår af de reservationer, som vedkommendes forældre har foretaget, ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 18.12.2020.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 29. oktober 2021 — HG og TC mod Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Opatowie — Polen)

(Sag C-688/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – obligatorisk ansvarsforsikring for motorkøretøjer – direktiv 2009/103/EF – artikel 3, stk. 1 – forpligtelse til at tegne en forsikringsaftale – rækkevidde – køretøj, som er uegnet til brug, ikke er indregistreret og taget ud af brug i overensstemmelse med lovgivningen)

(2022/C 24/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Opatowie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: HG og TC

Sagsøgt: Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at indgåelsen af en aftale om ansvarsforsikring for motorkøretøjer ikke er obligatorisk i den periode, hvor det pågældende køretøj på grund af dets tekniske stand er uegnet til brug, ikke er indregistreret og taget midlertidigt ud af brug i overensstemmelse med gældende national lovgivning.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 17.12.2020.

Appel iværksat den 3. juni 2021 af Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 24. marts 2021 i sag T-282/19 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mod EUIPO

(Sag C-345/21 P)

(2022/C 24/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (ved S. Malynicz, BL, Barrister S. Baran og Solicitor V. Marsland)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Ved kendelse af 23. november 2021 har Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okręgowy w Warszawie (Polen) den 21. juli 2021 — J.K. og B.K. mod Przedsiębiorstwu Państwowemu X

(Sag C-452/21)

(2022/C 24/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: J.K. og B.K.

Sagsøgt: Przedsiębiorstwu Państwowemu X

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 191, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 7, 17 og 37 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 1, stk. 1, og artikel 2, 8, 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en sådan fortolkning af en bestemmelse i national ret, artikel 129, stk. 4, i lov af 27. april 2001 — lov om miljøbeskyttelse, som fastsætter en frist på tre år til at fremsætte krav vedrørende begrænsninger i brugen for en ejendom, som forhindrer ejerne af ejendomme, der er beliggende i et området med begrænset brugsret omkring en lufthavn, til at opnå erstatning for værdiforringelse af ejendommene og godtgørelse for udgifterne til lydisolering, som i den foreliggende sag?

⁽¹⁾ EFT 2002, L 189, s. 12.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 29. juli 2021 —
Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España mod Administración General del
Estado**

(Sag C-469/21)

(2022/C 24/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España

Sagsøgt: Administración General del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national bestemmelse, der opretter et knudepunkt — som et redskab til datalagertjenesten — som er ejet og forvaltet af statsadministrationen, forenelig med delegeret forordning (EU) 2016/161 ⁽¹⁾, navnlig artikel 25, 31, 32, 35, 36 og 44 heri?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er en national bestemmelse, der pålægger apotekerne at anvende det nævnte knudepunkt, såfremt de udleverer lægemidler, der finansieres af det nationale sundhedsvæsen, da forenelig med delegeret forordning (EU) 2016/161, navnlig artikel 25, 31, 32, 35, 36 og 44 heri?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er en national bestemmelse, hvorefter det, såfremt der ikke opnås en aftale mellem statsadministrationen og den enhed, der forvalter datalagret, om integrering af det nævnte knudepunkt i datalagret, er muligt ensidigt og autoritativt ved ministeriel bekendtgørelse at kræve, at denne integrering finder sted, da forenelig med delegeret forordning (EU) 2016/161, navnlig artikel 25, 31, 32, 35, 36 og 44 heri?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/161 af 2.10.2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF i form af de nærmere regler for sikkerhedselementerne på humanmedicinske lægemidlers emballage (EUT 2016, L 32, s. 1).

**Appel iværksat den 12. august 2021 af Birkenstock IP GmbH og Birkenstock Sales GmbH til prøvelse
af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 2. juni 2021 i sag T-365/20 — Birkenstock Sales
GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret**

(Sag C-498/21 P)

(2022/C 24/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Birkenstock IP GmbH og Birkenstock Sales GmbH (ved Rechtsanwälte N. Weber og D. Leisner)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 22. november 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at appellanterne bærer deres egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu
(Polen) den 23. august 2021 — MJ mod AA**

(Sag C-521/21)

(2022/C 24/18)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MJ

Sagsøgt: AA

Procesdeltager: Rzecznik Praw Obywatelskich

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 og artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, TEU og artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at der ikke er tale om en ret som omhandlet i EU-Domstolens praksis, såfremt denne ret er sat med bl.a. en person, der er udnævnt som dommer ved denne ret, efter en procedure, hvor:
 - a) udnævnelsen af den person, der er udpeget som dommer af Prezydent Rzeczypospolitej Polskie (Republikken Polens præsident) blev foretaget af det nuværende Krajowa rada sądownictwa (det nationale domstolsråd), som blev udpeget i strid med den polske forfatning og polsk lovgivning, og som ikke er et uafhængigt organ og ikke omfatter repræsentanter for dommerstanden i dets sammensætning, som er udpeget uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og indstillingen til embedet som dommer dermed ikke var gyldig i henhold til national ret;
 - b) deltagerne i udpegningsproceduren ikke havde ret til at påklage afgørelsen til en ret som omhandlet i artikel 2 TEU, 19, stk. 1, TEU, og artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47?
2. Skal artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at disse bestemmelser — i en situation, hvor en ret er sat med en person, der er udpeget på de betingelser, der er beskrevet i det første spørgsmål:
 - a) er til hinder for anvendelse af nationale lovbestemmelser, der henviser til enekompetencen for en afdeling ved Sąd Najwyższy (øverste domstol, Polen), til at kontrollere lovligheden af udpegelsen af en sådan person til embedet som dommer, hvilken afdeling udelukkende er sammensat af personer, der er udpeget til dommerembedet på de betingelser, der er beskrevet i det første spørgsmål, og hvilke nationale lovbestemmelser samtidig kræver, at indsigelser mod udnævnelse til dommerembedet under hensyntagen til den institutionelle og systemiske kontekst ikke skal efterprøves
 - b) kræver — for at sikre den effektive virkning af EU-retten — en sådan fortolkning af nationale lovbestemmelser, som vil gøre det muligt for en ret også ex officio at udelukke en sådan person fra at behandle sagen på grundlag af — en analog anvendelse af — bestemmelser om udelukkelse af en dommer, der er inhabil (iudex inhabilis);
 - c) kræver, at den nationale ret, for at anvende EU-retten og opnå den effektive virkning (effet utile) heraf, skal se bort fra en dom afsagt af den nationale forfatningsdomstol, for så vidt som det i dommen fastslås, at det er uforeneligt med national ret at behandle en anmodning om udelukkelse af en dommer med den begrundelse, at udnævnelsen, som ikke opfyldte de EU-retlige krav om en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er blevet oprettet ved lov i den forstand, som omhandlet i artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med chartrets artikel 47, var mangelfuld;

- d) kræver, at den nationale ret, for at anvende EU-retten og opnå den effektive virkning (effet utile) heraf, ser bort fra en dom afsagt af den nationale forfatningsdomstol, hvis den forhindrer fuldbyrdelse af en foreløbig forholdsregel, der er fastsat i henhold til en kendelse afsagt af EU-Domstolen, som indebærer udsættelse med anvendelsen af nationale bestemmelser, der forhindrer de nationale domstole i at undersøge overholdelsen af de EU-retlige krav vedrørende en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er blevet oprettet ved lov i henhold til artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med chartrets artikel 47.

Appel iværksat den 30. august 2021 af Joëlle Mélin til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 30. juni 2021 i sag T-51/20, Mélin mod Parlamentet

(Sag C-541/21 P)

(2022/C 24/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Joëlle Mélin (ved avocat F. Wagner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 30. juni 2021 i sag T-51/20, Mélin mod Parlamentet, ophæves.
- Ulovlighedsindsigelsen fremmes til realitetsbehandling, og det fastslås, at artikel 33, stk. 1 og 2, og artikel 68, stk. 1 og 2, i gennemførelsesbestemmelserne til statuttten for Europa-Parlamentets medlemmer er ulovlige.
- Det fastslås, at generalsekretærens afgørelse af 17. december 2019 mangler retsgrundlag, og denne annulleres.

Principal:

- Det fastslås, at Joëlle Mélin har godtgjort, at hans assistent har udført arbejde, jf. artikel 33, stk. 1 og 2, i gennemførelsesbestemmelserne til statuttten for Europa-Parlamentets medlemmer og retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol.

Følgelig:

- Annulleres afgørelsen fra Europa-Parlamentets generalsekretær af 17. december 2019, meddelt ved skrivelse nr. D202484 af 18. december 2019, truffet i medfør af artikel 68 i Europa-Parlamentets præsidiiums afgørelse 2009/C 159/01 af 19. maj og 9. juli 2008 om »gennemførelsesbestemmelser til statuttten for Europa-Parlamentets medlemmer« med senere ændringer, hvori der fastslås en fordring på appellantten på 130 339,35 EUR i medfør af fejlagtigt udbetalte beløb i forbindelse med parlamentarisk assistance, og hvori inddrivelsen af beløbet begrundes.
- Annulleres debetnota nr. 2019-2081, hvori appellantten underrettes om, at der er konstateret en fordring på ham ifølge afgørelsen fra generalsekretæren af 17. december 2019, om inddrivelse af de fejlagtigt udbetalte beløb for parlamentarisk assistance og om anvendelse af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statuttten for Europa-Parlamentets medlemmer og af finansforordningens artikel 98-101.
- Parlamentet tilpligtes af betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat et anbringende, der bærer overskriften »RETTENS TILSIDESÆTTELSE AF EU-RETTE — RETLIG FEJL OG FEJL VED KVALIFICERINGEN AF DEN RETLIGE KARAKTER AF DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER — ÅBENBART URIGTIGT SKØN — URIGTIG GENGIVELSE AF EN DOM«, som er opdelt i to kapitler, hvoraf det første vedrører den ulovlighedsindsigelse, der blev rejst i første instans, og Rettens analyse af det første anbringende, og det andet kapitel vedrører realiteten og Rettens analyse af det tredje anbringende.

I det første kapitel har appellanten rejst en ulovlighedsindsigelse og gjort gældende, at artikel 33, stk. 1 og 2, og artikel 68, stk. 1 og 2, i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer ikke overholder retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. De argumenter, som appellanten har fremført i det andet kapitel, vedrører Rettens vurdering af de faktiske fejl, som er foreholdt generalsekretæren.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 13. september 2021 — I.S. og K.S. mod YYY. S.A.

(Sag C-570/21)

(2022/C 24/20)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: I.S. og K.S.

Sagsøgt: YYY S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ og betragtningerne hertil fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en person, der driver erhvervsmæssig virksomhed, er omfattet af definitionen af »forbruger«, når denne har indgået en låneaftale, der er koblet til en udenlandsk valuta, sammen med en anden låntager, der ikke udøver en sådan virksomhed, og lånet delvist skal anvendes til brug for låntagernes erhvervsmæssige virksomhed, delvist til formål, der ligger uden for denne virksomhed, og ikke kun i en situation, hvor den erhvervsmæssige brug er så svag, at den må anses for marginal i forbindelse med den transaktion som aftalen samlet set vedrører, og hvor den omstændighed, at der er tale om overvejende ikke-erhvervsmæssig brug, herved er uden betydning?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og betragtninger hertil således fortolkes således, at begrebet »forbruger« i denne bestemmelse også omfatter en person, der på tidspunktet for undertegnelsen af aftalen udøvede erhvervsmæssig virksomhed, mens den anden låntager ikke udførte nogen sådan virksomhed, og hvor begge disse personer derefter indgik en låneaftale, der er koblet til en udenlandsk valuta, med en bank, hvor lånebeløbet delvist blev brugt til den ene af låntagernes erhvervsmæssige virksomhed, delvist til formål, der ligger uden for denne virksomhed, i en situation, hvor den erhvervsmæssige brug så svag, at den må anses for marginal i forbindelse med den transaktion som aftalen samlet set vedrører, og henset til, at såfremt lånebeløbet ikke var optaget til erhvervsmæssige formål, ville det ikke have været muligt at yde lånet til ikke-erhvervsmæssigt formål?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

Appel iværksat den 17. september 2021 af Marie-Christine Arnautu til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 14. juli 2021 i sag T-740/20, Arnautu mod Parlamentet

(Sag C-573/21 P)

(2022/C 24/21)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Marie-Christine Arnautu (ved avocat F. Wagner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den Europæiske Unions Rets dom af 14. juli 2021 i sag T-740/20, Arnautu mod Parlamentet, ophæves.
- Ulovlighedsindsigelsen fremmes til realitetsbehandling, og det fastslås, at artikel 33, stk. 1 og 2, i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer er ulovlige.
- Det fastslås, at generalsekretærens afgørelse af 21. september 2020 mangler retsgrundlag, og denne annulleres.

Principal:

- Det fastslås, at Marie-Christine Arnautu har godtgjort, at hendes assistent har udført arbejde, jf. artikel 33, stk. 1 og 2, i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol.

Følgelig:

- Annulleres afgørelsen fra Europa-Parlamentets generalsekretær af 21. september 2020, truffet i medfør af artikel 68 i Europa-Parlamentets præsidiums afgørelse 2009/C 159/01 af 19. maj og 9. juli 2008 om »gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer« med senere ændringer, hvori der fastslås en fordring på appellanten på 87 203,46 EUR i medfør af fejlagtigt udbetalte beløb i forbindelse med parlamentarisk assistance, og hvori inddrivelsen af beløbet begrundes.
- Annulleres debetnota nr. 7000001577, hvori appellanten underrettes om, at der er konstateret en fordring på hende ifølge afgørelsen fra generalsekretæren af 21. september 2020, om inddrivelse af de fejlagtigt udbetalte beløb for parlamentarisk assistance og om anvendelse af artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og af finansforordningens artikel 98-101.
- Parlamentet tilpligtes af betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat et anbringende, der bærer overskriften »RETTENS TILSIDESÆTTELSE AF EU-RETTE — RETLIG FEJL OG FEJL VED KVALIFICERINGEN AF DEN RETLIGE KARAKTER AF DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER — ÅBENBART URIGTIGT SKØN«, som er opdelt i to kapitler, hvoraf det første vedrører den ulovlighedsindsigelse, der blev rejst i første instans, og Rettens analyse af det første anbringende, og det andet kapitel vedrører realiteten og Rettens analyse af det tredje anbringende.

I det første kapitel har appellanten rejst en ulovlighedsindsigelse og gjort gældende, at artikel 33, stk. 1 og 2, og artikel 68, stk. 1 og 2, i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer ikke overholder retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. De argumenter, som appellanten har fremført i det andet kapitel, vedrører Rettens vurdering af begrebet »opgaver, der er nødvendige for og direkte forbundet med medlemmets udøvelse af sit mandat«.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 6. oktober 2021 — Momtrade Ruse OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-620/21)

(2022/C 24/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant og indstævnt efter kontraanken i kassationsinstansen: Momtrade Ruse OOD

Kassationsindstævnt og appellant for kontraanken i kassationsinstansen: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillader fortolkningen af momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 132, stk. 1, litra g), at et handelsselskab, der er registreret som leverandør af sociale tjenesteydelser i en medlemsstat (i den foreliggende sag Bulgarien), kan påberåbe sig denne bestemmelse for at opnå en afgiftsfritagelse for sociale tjenesteydelser, der af selskabet leveres til fysiske personer, der er statsborgere i andre medlemsstater, på disse staters område? Er det relevant for besvarelsen af dette spørgsmål, at modtagerne af tjenesteydelserne blev formidlet til leverandøren af handelsselskaber, der er registreret i de medlemsstater, hvor tjenesteydelserne leveres?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Ud fra hvilke kriterier og ud fra hvilken lovgivning — bulgarsk og/eller østrigsk og tysk ret — skal det ved fortolkningen og anvendelsen af den anførte EU-retlige bestemmelse bedømmes, om det kontrollerede selskab er »anerkendt som foretagende af almennyttig karakter«, og om det anses for dokumenteret, at det drejer sig om tjenesteydelser »med nær tilknytning til social bistand og social sikring«?
- 3) Er det ifølge denne fortolkning tilstrækkeligt, at et handelsselskab er registreret som leverandør af sociale tjenesteydelser som defineret i national ret, for at det kan lægges til grund, at selskabet af den pågældende medlemsstat er »anerkendt som foretagende af almennyttig karakter«?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 6. oktober 2021 — WS mod Intervyuirasht organ na Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerskia savet

(Sag C-621/21)

(2022/C 24/23)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WS

Sagsøgt: Intervyuirasht organ na Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerskia savet (høringsorgan ved det statslige agentur for flygtninge under ministerrådet)

Præjudicielle spørgsmål

1. Finder definitionerne og begrebsbestemmelserne i De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder af 18. december 1979 og Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet i henhold til 17. betragtning til direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾ anvendelse på kvalificeringen af kønsbestemt vold mod kvinder som grund til at yde international beskyttelse i henhold til Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling af 1951 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, eller har kønsbestemt vold mod kvinder som grund til at yde international beskyttelse i henhold til direktiv 2011/95/EU en selvstændig betydning, der adskiller sig fra betydningen i de nævnte folkeretlige instrumenter?
2. Såfremt det i tilfælde af, at udøvelsen af kønsbestemt vold mod kvinder gøres gældende, kun er det biologiske eller sociale køn på ofret for forfølgelse (vold, der forøves mod en kvinde i kraft af hendes køn), der har betydning for, om det kan fastslås, at tilhørsforholdet til en bestemt social gruppe udgør en forfølgelsesgrund i henhold til artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95/EU, kan de konkrete former for forfølgelse eller de konkrete forfølgelseshandlinger som i den ikke-udtømmende opregning i 30. betragtning da være afgørende for »gruppens synlighed i samfundet«, dvs. dens sondringskendetegn, afhængigt af omstændighederne i hjemlandet, eller kan disse handlinger kun vedrøre forfølgelseshandlingerne som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra a) eller f), i direktiv 2011/95/EU?
3. Udgør det biologiske eller sociale køn i tilfælde af, at den person, der ansøger om beskyttelse, gør kønsbestemt vold i form af vold i hjemmet gældende, en tilstrækkelig grund til, at tilhørsforholdet til en bestemt social gruppe som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95/EU kan fastslås, eller skal der fastslås et yderligere sondringskendetegn, såfremt artikel 10, stk. 1, litra d), i direktiv 2011/95/EU fortolkes ordret i henhold til ordlyden, hvorefter betingelserne skal være opfyldt kumulativt og kønsaspekterne skal være opfyldt alternativt?
4. Skal artikel 9, stk. 3, i direktiv 2011/95/EU i tilfælde af, at udøvelse af kønsbestemt vold i form af vold i hjemmet udført af en ikke-statslig aktør, der står bag forfølgelsen, som omhandlet i artikel 6, litra c), i direktiv 2011/95/EU gøres gældende af ansøgeren, fortolkes således, at det forhold, at der fastslås en sammenhæng mellem de i artikel 10 anførte forfølgelsesgrunde og forfølgelseshandlingerne som omhandlet i stk. 1, er tilstrækkeligt til, at der foreligger en årsagsforbindelse, eller skal der nødvendigvis fastslås en manglende beskyttelse mod den forfølgelse, der gøres gældende, eller foreligger der en forbindelse i de tilfælde, hvor de ikke-statslige aktører, der står bag forfølgelsen, ikke opfatter de enkelte forfølgelses- eller voldshandlinger som sådan som kønsbestemte?
5. Kan en faktisk trussel om æresdrab i tilfælde af en eventuel tilbagesendelse til hjemlandet begrunde, at der ydes subsidiær beskyttelse i henhold til artikel 15, litra a), i direktiv 2011/95/EU sammenholdt med EMRK's artikel 2 (ingen må forsætligt berøves livet), når de øvrige betingelser herfor er opfyldt, eller skal denne trussel kvalificeres som overlast i henhold til artikel 15, litra b), i direktiv 2011/95/EU sammenholdt med EMRK's artikel 3, således som dette fortolkes i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis ud fra en samlet vurdering af faren for yderligere kønsbestemte voldshandlinger, eller er det forhold, at ansøgeren subjektivt ikke vil påberåbe sig hjemlandets beskyttelse, tilstrækkeligt til, at denne beskyttelse kan ydes?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 337, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 14. oktober 2021 — Taxi Horn Tours BV mod Gemeente Weert, Gemeente Nederweert og Touringcars VOF

(Sag C-631/21)

(2022/C 24/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Appellant: Taxi Horn Tours BV

Indstævnte: Gemeente Weert, Gemeente Nederweert og Touringcars VOF

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvis samarbejdende personer (fysiske og/eller juridiske personer) har en fælles virksomhed (i dette tilfælde i form af et interessentskab):
 - skal hver af de samarbejdende personer da særskilt indgive et fælles europæisk udbudsdokument; eller
 - skal hver af de samarbejdende personer og deres fælles virksomhed da særskilt indgive et fælles europæisk udbudsdokument; eller
 - er det kun den fælles virksomhed, der behøver at indgive et fælles europæisk udbudsdokument?
- 2) Har det herved nogen betydning:
 - om den fælles virksomhed er midlertidig eller ikke midlertidig (permanent);
 - at de samarbejdende personer selv er erhvervsdrivende;
 - at de samarbejdende personer driver en egen virksomhed, der er sammenlignelig med den fælles virksomhed, og som i al fald er aktiv på det samme marked;
 - at den fælles virksomhed ikke er nogen juridisk person;
 - at den fælles virksomhed kan have en formue (adskilt fra selskabsdeltagernes formue), der kan gøres til genstand for regres;
 - om den fælles virksomhed efter national ret er beføjet til at repræsentere de samarbejdende personer ved besvarelsen af spørgsmålene i det fælles europæiske udbudsdokument;
 - at det efter national ret er selskabsdeltagerne i et interessentskab (og således ikke interessentskabet selv), der påtager sig de af kontrakten følgende forpligtelser og hæfter solidarisk for deres opfyldelse?
- 3) Såfremt flere af de ovenfor under 2 nævnte faktorer har betydning, hvorledes forholder disse faktorer sig da til hinanden? Har nogle faktorer større betydning end andre eller i sig selv afgørende betydning?
- 4) Er det korrekt, at der ved en fælles virksomhed i hvert tilfælde kræves et særskilt fælles europæiske udbudsdokument af en samarbejdende person, såfremt der ved kontraktens gennemførelse (også) skal anvendes midler, der tilhører denne persons egen virksomhed (såsom personel og driftsmidler)?
- 5) Skal den fælles virksomhed opfylde bestemte krav for at kunne anses for en enkelt virksomhed? I bekræftende fald, hvilke krav er der tale om?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 18. oktober 2021 — K.R. mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sag C-637/21)

(2022/C 24/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.R.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 29. april 2004⁽¹⁾ om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF fortolkes således, at ethvert tidsrum, uanset hvor kortvarigt, hvor en EU-borger med tidsubegrænset opholdsret er tilstede i værtslandet, er tilstrækkeligt til at afbryde et fravær fra værtsmedlemsstaten af en varighed på to på hinanden følgende år?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, hvilke aspekter skal der tages hensyn til ved afgørelsen af, om en sådan unionsborgers tilstedeværelse i værtsmedlemsstaten afbryder et fravær fra værtsmedlemsstaten af en varighed på to på hinanden følgende år? Kan der herved tillægges den omstændighed betydning, at den pågældende unionsborger har flyttet centrum for sine interesser til en anden medlemsstat?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 158, s. 77.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank Den Haag, tingstedet 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 25. oktober 2021 — K og L mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sag C-646/21)

(2022/C 24/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, tingstedet 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K og L

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal kvalifikationsdirektivets⁽¹⁾ artikel 10, stk. 1, litra d), fortolkes således, at vestlig(e) normer, værdier og faktisk levemåde, som tredjelandstatsborgere overtager, når de i en betragtelig del af den fase af livet, hvor deres identitet formes, har opholdt sig på medlemsstatens område og er blevet fuldgældende medlemmer af samfundet, må betragtes som fælles baggrund, der ikke kan ændres, eller som er så grundlæggende for deres identitet, at ingen mennesker bør tvinges til at give afkald derpå?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal tredjelandstatsborgere, som — uanset årsagerne hertil — har overtaget tilsvarende vestlige normer og værdier i kraft af faktisk ophold i denne medlemsstat i den fase af livet, hvor deres identitet formes, betragtes som »medlemmer af en bestemt social gruppe« som omhandlet i kvalifikationsdirektivets artikel 10, stk. 1, litra d)? Skal spørgsmålet, om der er tale om »medlemmer af en bestemt social gruppe, som har en særskilt identitet i det relevante land«, afgøres ud fra denne medlemsstats synsvinkel, eller skal det i forbindelse med kvalifikationsdirektivets artikel 10, stk. 2, fortolkes således, at der skal lægges afgørende vægt på, om udlændingen kan godtgøre, at den pågældende i sit oprindelsesland betragtes som en del af en bestemt social gruppe, eller at dette i al fald tillægges den pågældende? Er betingelsen om, at vestliggørelse alene kan føre til flygtningestatus, hvis dette skyldes religiøse og politiske grunde, forenelig med kvalifikationsdirektivets artikel 10, sammenholdt med forbuddet mod refoulement og med retten til asyl?

- 3) Er en national retspraksis, hvorefter en besluttende myndighed ved bedømmelsen af en ansøgning om international beskyttelse afvejer barnets tarv uden først konkret at (lade) fastslå (i hver procedure), hvad der er barnets tarv, forenelig med EU-retten, særligt med artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), sammenholdt med chartrets artikel 51, stk. 1? Skal dette spørgsmål besvares anderledes, hvis medlemsstaten skal afgøre en ansøgning om opholdstilladelse med henvisning til sædvanlige grunde, og barnets tarv herved skal tages i betragtning?
- 4) På hvilken måde og i hvilken fase af bedømmelsen af en ansøgning om international beskyttelse skal, henset til chartrets artikel 24, stk. 2, barnets tarv og særligt den skade, som en mindreårig har pådraget sig ved et mangeårigt faktisk ophold i en medlemsstat, tages i betragtning og afvejes? Har det herved betydning, om dette faktiske ophold var lovligt? Er det ved afvejningen af barnets tarv under ovenstående bedømmelse relevant, om medlemsstaten har truffet afgørelse vedrørende ansøgningen om international beskyttelse inden for de herfor gældende EU-retlige frister, eller om en tidligere pålagt pligt til hjemrejse ikke er blevet respekteret, og at medlemsstaten i det følgende ikke udsendte de mindreårige, således at deres faktiske ophold i medlemsstaten kunne fortsætte?
- 5) Kan det forenes med EU-retten, at der i henhold til en national retspraksis sondres mellem den første og fornyede ansøgninger om international beskyttelse i den forstand, at sædvanlige grunde til international beskyttelse ikke tages i betragtning ved fornyede ansøgninger om international beskyttelse, når henses til chartrets artikel 7, sammenholdt med artikel 24, stk. 2?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône
(Frankrig) den 29. oktober 2021 — Procureur de la République mod K.B. og F.S.**

(Sag C-660/21)

(2022/C 24/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Procureur de la République

Sagsøgte: K.B. og F.S.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3 (retten til information om rettigheder) og 4 (meddelelse om rettigheder i forbindelse med anholdelse) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22. maj 2012 (⁽¹⁾) samt artikel 7 (retten til ikke at udtale sig) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 9. marts 2016 (⁽²⁾), sammenholdt med artikel 48 (uskyldsformodning og ret til et forsvar) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for et forbud mod, at den nationale ret ex officio rejser et spørgsmål om tilsidesættelse af retten til forsvar som sikret ved de nævnte direktiver, idet denne ret nærmere bestemt ikke, med henblik på at erklære proceduren ugyldig, ex officio må fastslå, at der ikke blev givet meddelelse om retten til ikke at udtale sig ved anholdelsen, eller at meddelelsen om retten til ikke at udtale sig blev givet for sent?

(⁽¹⁾) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22.5.2012 om ret til information under straffesager (EUT 2012, L 142, s. 1).

(⁽²⁾) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9.3.2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT 2016, L 65, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 4. november 2021 — Booky.fi Oy

(Sag C-662/21)

(2022/C 24/28)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: Booky.fi Oy

Procesdeltager: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 34 TEUF sammenholdt med artikel 36 TEUF til hinder for en fortolkning af videogramlovens § 5, stk. 1, som kræver klassificering af videogrammer i henhold til videogramloven og oplysning på grundlag af denne klassificering om, hvilke aldersgrupper de er tilladt for, i forbindelse med produktoplysningerne allerede på det tidspunkt, hvor videogrammerne sættes til salg i en onlineshop, selv om videogrammerne er klassificeret og mærket i en anden medlemsstat, men endnu ikke er leveret til Finland?

Er det relevant for bedømmelsen af dette spørgsmål, at videogramloven ikke indeholder en bestemmelse om undtagelser fra klassificering og mærkning af den grund, at der er opnået vished om, at en køber af videogrammet er myndig, og at det ovenfor anførte krav om fornyet klassificering og mærkning ved udbydelse af et videogram i en onlineshop kun finder anvendelse, hvis programmet tilbydes af selskaber eller erhvervsdrivende, som er registreret i Finland eller har et forretningssted i Finland, eller hvis det tilbydes af en person, som er finsk statsborger eller har sit sædvanlige opholdssted i Finland, henholdsvis hvis beslutningen om at tilbyde programmet er truffet i Finland?

- 2) Såfremt det er en betingelse for, at det ovenfor nævnte krav om fornyet klassificering og mærkning er forholdsmæssigt, at der kan dispenseres fra kravet af den grund, at der er opnået vished om, at en køber af videogrammet er myndig: Skal der i forbindelse med salg til myndige personer stilles krav om, at der foreligger absolut vished om, at køberen er myndig, på tidspunktet for bestilling og salg af videogrammet, eller er det tilstrækkeligt, at sælgeren af videogrammet bestræber sig på at forvisse sig om, at køberen er myndig?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hovrätten för Nedre Norrland (Sverige) den 5. november 2021 — AI og Åklagarmyndigheten

(Sag C-666/21)

(2022/C 24/29)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Hovrätten för Nedre Norrland

Parter i hovedsagen

Appellant og indstævnt: AI og Åklagarmyndigheten

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet godstransport i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 561/2006 ⁽¹⁾ anses for ligeledes at omfatte transporter med et køretøj med en totalvægt på over 3,5 ton, hvis primære anvendelsesområde er at udgøre et midlertidigt boligrum til privat brug?
- 2) Er det i så fald af nogen betydning, hvor stor lastkapacitet køretøjet har, eller hvordan køretøjet er registreret i det nationale vejtrafikregister?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT 2006, L 102, s. 1).

RET TEN

Rettens dom af 17. november 2021 — Anastassopoulos m.fl. mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-147/17) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – omstrukturering af den græske offentlige gæld – den private sektors deltagelse – klausuler om kollektiv optræden – private kreditorer – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder – ligebehandling – fysiske og juridiske personer – forældelse – tilregnelser – formaliteten – ubetinget hæftelse – usædvanligt og særligt tab)

(2022/C 24/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Nikolaos Anastassopoulos (Nea Erythraia, Grækenland), Aristeidis Anastassopoulos (Nea Erythraia), Alexia Anastassopoulos (Nea Erythraia), Maria-Myrto Anastassopoulos (Nea Erythraia) og Sophie Velliou (Kifisia, Grækenland) (ved advokaterne K. Floros, M. Meng-Papantoni og H. Tagaras)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Michoel, E. Chatziioakeimidou og J. Bauerschmidt, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne, L. Flynn og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af gennemførelsen af en tvungen ombytning af statslige gældsinstrumenter i forbindelse med omstruktureringen af den græske offentlige gæld i 2012 i henhold til private investorers deltagelse, der indebærer anvendelsen af klausuler om kollektiv optræden, som følge af den hertil knyttede adfærd eller handlinger udvist af Eurogruppen, dens formand, euroområdet stats- og regeringschefer og Kommissionen.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Nikolaos Anastassopoulos, Aristeidis Anastassopoulos, Alexia Anastassopoulos, Maria-Myrto Anastassopoulos og Sophie Velliou betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 26.6.2017.

Rettens dom af 10. november 2021 — Google og Alphabet mod Kommissionen (Google Shopping)(Sag T-612/17) ⁽¹⁾

(Konkurrence – misbrug af dominerende stilling – generel søgning og specialiseret søgning af produkter på internettet – afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 – misbrug gennem løftestangseffekt – konkurrence på ydelser eller konkurrencebegrænsende adfærd – betingelser for konkurrenters adgang til en dominerende virksomheds tjenesteydelse, hvis anvendelse faktisk ikke kan erstattes – den dominerende virksomhed giver fortrin til visning af resultater fra dens egen specialiserede søgetjeneste – retsvirkninger – behov for at opstille et kontrafaktisk scenario – foreligger ikke – objektive begrundelser – foreligger ikke – mulighed for at pålægge en bøde henset til særlige omstændigheder – retningslinjerne for beregning af bøder – fuld prøvelsesret)

(2022/C 24/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Google LLC, tidligere Google Inc. (Mountain View, Californien, De Forenede Stater) og Alphabet, Inc. (Mountain View) (ved advokaterne T. Graf, R. Snelders, C. Thomas og K. Fountoukakos-Kyriakakos samt R. O'Donoghue og M. Pickford, QC, og barrister D. Piccinin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, N. Khan, A. Dawes, H. Leupold og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Computer & Communications Industry Association (Washington, DC, De Forenede Stater) (ved advokaterne J. Killick og A. Komninos)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, S. Heimerl og S. Costanzo, som befuldmægtigede), EFTA-Tilsynsmyndigheden (ved C. Zatschler og C. Simpson, som befuldmægtigede), Den Europæiske Forbrugerorganisation (BEUC) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat A. Fratini), Infederation Ltd (Crowthorne, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors A. Morfey, S. Gartagani, L. Hannah, A. D'heygere og K. Gwilliam, og advokat T. Vinje), Kelkoo (Paris, Frankrig) (ved advokaterne J. Koponen og B. Meyring), Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV (Berlin, Tyskland) (ved professor T. Höppner, og advokaterne P. Westerhoff og J. Weber), Visual Meta GmbH (Berlin) (ved professor T. Höppner, og advokat P. Westerhoff), BDZV — Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, tidligere Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV (Berlin) (ved professor T. Höppner, og advokat P. Westerhoff) og Twenga (Paris) (ved advokaterne L. Godfroid, S. Hautbourg og S. Pelsy)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand principalt om annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 4444 final af 27. juni 2017 om en procedure i henhold til artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 (sag AT.39741 — Google Search (Shopping)), og subsidiært om ophævelse af eller nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt.

Konklusion

1) Artikel 1 i Kommissionens afgørelse C(2017) 4444 final af 27. juni 2017 om en procedure i henhold til artikel 102 TEUF og EØS-aftalens artikel 54 (sag AT.39741 — Google Search (Shopping)) annulleres alene, for så vidt som Europa-Kommissionen deri har fastslået, at Google LLC og Alphabet, Inc. har tilsidesat disse bestemmelser på 13 nationale markeder for generel søgning inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) på grundlag af, at der foreligger konkurrencebegrænsende virkninger på disse markeder.

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Google og Alphabet bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger med undtagelse af omkostningerne afholdt af denne som følge af Computer & Communications Industry Associations intervention.

- 4) Computer & Communications Industry Association bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen som følge af dens intervention.
- 5) Forbundsrepublikken Tyskland, EFTA-Tilsynsmyndigheden, Den Europæiske Forbrugerorganisation (BEUC), Infederation Ltd, Kelkoo, Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV, Visual Meta GmbH, BDZV — Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV og Twenga bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 369 af 30.10.2017.

Rettens dom af 24. november 2021 — LTTE mod Rådet

(Sag T-160/19) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger truffet med henblik på at bekæmpe terrorisme – indefrysning af midler – liste over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – faktisk grundlag for afgørelserne om indefrysning af midler – urigtigt skøn – begrundelsespligt – ret til forsvar – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2022/C 24/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: European Political Subdivision of the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Danmark) (ved advokaterne A. van Eik og T. Buruma)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og S. van Overmeire, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved F. Shibli og S. McCrory, som befuldmægtigede, bistået af barrister P. Nevill)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse (FUSP) 2019/25 af 8. januar 2019 om ændring og ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2018/1084 (EUT 2019, L 6, s. 6), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1341 af 8. august 2019 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2019/25 (EUT 2019, L 209, s. 15), for det tredje Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/19 af 13. januar 2020 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2019/1337 (EUT 2020, L 8 I, s. 1) og for det fjerde Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/1128 af 30. juli 2020 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2020/19 (EUT 2020, L 247, s. 1) samt Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1132 af 30. juli 2020 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2020/20 (EUT 2020, L 247, s. 18).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

- 2) European Political Subdivision of the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 6.5.2019.

Rettens dom af 17. november 2021 — Think Schuhwerk mod EUIPO (Gengivelse af røde snørebåndsender)

(Sag T-298/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver røde snørebåndsender – afslag på ansøgningen – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – tidligere i det væsentlige identisk ansøgning – ingen materiel retskraft – begrundelsespligt – ret til kontradiktion – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001 – prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder – artikel 95 i forordning 2017/1001]

(2022/C 24/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Think Schuhwerk GmbH (Kopfling, Østrig) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, S. Hanne og M. Eberl, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. marts 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1170/2018-5) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der gengiver røde snørebåndsender, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Think Schuhwerk GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 1.7.2019.

Rettens dom af 10. november 2021 — Eternit mod EUIPO — Eternit Österreich (Panel til byggeri)

(Sag T-193/20) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et panel til byggeri – tidligere design, der gengiver et støjdæmpende vægpanel – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – relevante sektor – informeret bruger – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – betydningen af de faktisk markedsførte produkter – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002]

(2022/C 24/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eternit (Capelle-au-Bois, Belgien) (ved advokaterne J. Muyltermans og P. Maeyaert)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Eternit Österreich GmbH (Vöcklabruck, Østrig) (ved advokat M. Prohaska-Marchried)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. februar 2021 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1661/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Eternit Österreich og Eternit.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Eternit bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og af Eternit Österreich GmbH afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 201 af 15.6.2020.

Rettens dom af 17. november 2021 — KR mod Kommissionen

(Sag T-408/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – løn – tilskud for børn, over for hvem der består forsørgerpligt – artikel 2 i bilag VII til vedtægten – begrebet »barn, over for hvem der består forsørgerpligt« – afslag på at give status som barn, over for hvem der består forsørgerpligt, til en studerende, der modtager uddannelsesstøtte – faktisk forsørgelse af barnet – sygesikringsordning)

(2022/C 24/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KR (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra Kommissionens kontor for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO) af 25. oktober 2019 om, fra den 1. september 2019, ikke længere at anse sagsøgerens barn som værende et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, som omhandlet i artikel 2 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) KR betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2020.

Rettens dom af 17. november 2021 — KV mod Kommissionen(Sag T-430/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – adgangskriterium knyttet til erhvervs erfaring – meddelelsen om udvælgelsesprøves overensstemmelse med det af udvælgelseskomitéen anvendte kriterium)

(2022/C 24/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: KV (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, T. Lilamand og I. Melo Sampaio, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af dels udvælgelseskomitéens afgørelse af 19. september 2019 om afslag på anmodningen om revurdering af udelukkelsen af sagsøgeren fra den næste fase af almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, dels ansættelsesmyndighedens afgørelse af 31. marts 2020 om afslag på sagsøgerens klage over den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Udvalgskomitéens afgørelse af 19. september 2019 om afslag på anmodningen om revurdering af udelukkelsen af KV fra udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2020.

Rettens dom af 24. november 2021 — Włodarczyk mod EUIPO — Ave Investment (dziandruk)(Sag T-434/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærke – ugyldighedssag – EU-figurmærke dziandruk – absolut ugyldighedsgrund – ingen ond tro – artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2022/C 24/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Piotr Włodarczyk (Pabianice, Polen) (ved advokaterne M. Bohaczewski og A. Zalewska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ave Investment sp. z o.o. (Pabianice) (ved advokat K. Błach Morysińska)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. maj 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2192/2019-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Piotr Włodarczyk og Ave Investment.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Piotr Włodarczyk betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 287 af 31.8.2020.

Rettens dom af 17. november 2021 — Soapland mod EUIPO — Norma (Manòu)

(Sag T-504/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Manòu – det ældre nationale og internationale ordmærke MANOU – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug af de ældre varemærker]

(2022/C 24/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Soapland GmbH & Co. OHG (Andernach, Tyskland) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (M. Fischer og A. Graul, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Nürnberg, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. juni 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1504/2019-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. og Soapland GmbH & Co.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Soapland GmbH & Co. OHG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 320 af 28.9.2020.

dom af 10. november 2021 — VF International mod EUIPO — National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)

(Sag T-517/20) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket NATIONAL GEOGRAPHIC – det ældre ikke-registrerede varemærke geographic – relativ registreringshindring – erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning – artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 4, og artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001]]

(2022/C 24/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VF International Sagl (Stabio, Schweiz) (ved advokaterne T. van Innis og A. Van der Planken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (M. Fischer og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: National Geographic Society (Washington, District of Columbia, De Forenede Stater) (ved S. Malynicz, QC, og advokat C. de Haas)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. maj 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1665/2019-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem VF International og National Geographic Society.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) VF International Sagl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 12.10.2020

Rettens dom af 10. november 2021 — VF International mod EUIPO — National Geographic Society (NATIONAL GEOGRAPHIC)

(Sag T-518/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke NATIONAL GEOGRAPHIC – ældre ikke-registrerede varemærke GEOGRAPHIC – relativ registreringshindring – erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning – artikel 8, stk. 4, og artikel 52, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 4, og artikel 60, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001]]

(2022/C 24/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VF International Sagl (Stabio, Schweiz) (ved advokaterne T. van Innis og A. Van der Planken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: National Geographic Society (Washington, District of Columbia, De Forenede Stater) (ved S. Malynicz, QC og advokat C. de Haas)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. maj 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1664/2019-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem VF International og National Geographic Society.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) VF International Sagl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 12.10.2020.

Rettens dom af 17. november 2021 — Guasch Pubill mod EUIPO — Nap Kings (Bordtekstil)

(Sag T-538/20) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et bordtekstil – offentliggørelse af tidligere design – artikel 7 i forordning (EF) nr. 6/2002 – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 og artikel 25, stk.1, litra b), i forordning nr. 6/2002 – afvisning af ugyldighedsbegæringen – artikel 52, stk. 3, i forordning nr. 6/2002]

(2022/C 24/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Marcos Guasch Pubill (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne R. Guerras Mazón og M. Centell Ribas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Nap-Kings, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat A. Otero Iglesias)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. juni 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1051/2019–3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Nap-Kings og Marcos Guasch Pubill.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Marcos Guasch Pubill betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 26.10.2020.

Rettens dom af 24. november 2021 — Jeronimo Martins Polska mod EUIPO — Rivella International (Riviva)

(Sag T-551/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket Riviva – det ældre EU-ordmærke RIVELLA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – delvis afslag på registreringsansøgningen – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk.1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug af det ældre varemærke – artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning 2017/1001)]

(2022/C 24/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jeronimo Martins Polska S.A. (Kostrzyn, Polen) (ved advokat R. Skubisz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Rivella International AG (Rothrist, Schweiz) (ved advokaterne S. Pietzcker og C. Spintig)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. juli 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2420/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Rivella International og Jeronimo Martins Polska

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Jeronimo Martins Polska S.A. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 26.10.2020.

Rettens dom af 17. november 2021 — Société des produits Nestlé mod EUIPO — Amigüitos pets & life (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)

(Sag T-616/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect – det ældre EU-ordmærke ONE – relative registreringshindringer – artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001] – afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse – artikel 72, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1001 – retskraft]

(2022/C 24/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved advokaterne A. Jaeger-Lenz og C. Elkemann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved G. Sakalaitė-Orlovskienė og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Amigüitos pets & life, SA (Lorca, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. juli 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 424/2020-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Société des produits Nestlé og Amigüitos pets & life.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 29. juli 2020 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 424/2020-5) annulleres.

- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Société des produits Nestlé SA har afholdt i forbindelse med sagen for Retten.
- 3) Amigüitos pets & life, SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 23.11.2020.

Rettens dom af 17. november 2021 — Jakober mod EUIPO (Formen på en kop)

(Sag T-658/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke – formen på en kop – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – Artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – Artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001)]

(2022/C 24/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Philip Jakober (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat J. Klink)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, D. Hanf og M. Eberl, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. august 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 554/2020-5) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt tegn, der udgøres af formen på en kop, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Philip Jakober betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 433 af 14.12.2020.

Rettens kendelse af 17. november 2021 — Trasta Komerbanka mod ECB

(Sag T-247/16 RENV) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – tilsyn med kreditinstitutter – specifikke tilsynsopgaver, der overdrages til ECB – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – søgsmålets genstand bortfaldet – søgsmålsinteresse ophørt – uforholdende at træffe afgørelse i sagen)

(2022/C 24/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Trasta Komerbanka AS (Riga, Letland) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved E. Koupepidou og C. Hernández Saseta, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne B. Schneider og M. Petite)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Republikken Letland (ved K. Pommere, som befuldmægtiget) og Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse ECB/SSM/2016 — 529900WIP0INF-DAWTJ81/1 WOANCA-2016-0005 fra ECB af 3. marts 2016, truffet i medfør af artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 5, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til ECB i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Trasta Komercbanka AS og Den Europæiske Centralbank (ECB) bærer hver deres egne omkostninger.
- 3) Republikken Letland og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Rettens kendelse af 12. november 2021 — Proodeftiki mod Kommissionen

(Sag T-271/19) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – sagsøger, der er ophørt med at besvare Rettens henvendelser – ufornuddent at træffe afgørelse)

(2022/C 24/46)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Proodeftiki ATE (Athen, Grækenland) (ved advokat M. Panagopoulou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og L. Haasbeek, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Helleniske Republik (ved K. Boskovits), Aftokinitodromos Kentrikis Elladas AE Parachorisis (Odos Kentrikis Elladas AE) (Lamia, Grækenland) (ved advokat E. Bourtzalas og A. Kedikoglou)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C (2018) 6717 final af 19. oktober 2018, vedrørende statsstøtte SA.50233 (2018/N) — Grækenland, hvorved den statsstøtte, som Den Helleniske Republik har ydet Aftokinitodromos Kentrikis Elladas AE Parachorisis (Odos Kentrikis Elladas AE) til anlæggelse af motorvejsafsnittet Lamia-Xyniada på motorvej E65, blev erklæret forenelig med det indre marked

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.

- 2) Proodeftiki ATE bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Aftokinitodromos Kentrikis Elladas AE Parachorisis (Odos Kentrikis Elladas AE) afholdte omkostninger.
- 3) Den Helleniske Republik bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 220 af 1.7.2019.

Rettens kendelse af 11. november 21 — ZU mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-689/19) ⁽¹⁾

(Annullations- og erstatningssøgsmål – personalesag – tjenestemænd – personale ved Kommissionen, som gør tjeneste hos EU-Udenrigstjenesten – ansøgning om godtgørelse af udgifter i forbindelse med tjenesterejser – ansøgning om bistand – afslag – den udstedende myndigheds kompetence – delegation af beføjelser – administrativ procedure – angivelse af sagsøgte – delvis afvisning – princip om forsvarlig økonomisk forvaltning – magtfordrejning – åbenbart, at søgsmålet delvist er ugrundet)

(2022/C 24/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZU (ved advokat C. Bernard-Glanz)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's optræden udadtil (ved S. Marquardt og R. Spáč, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af EU-Udenrigstjenestens afgørelse af 30. november 2018, hvorved der blev meddelt afslag på sagsøgerens ansøgninger om godtgørelse af udgifter i forbindelse med tjenesterejser og om bistand, som fastsat i artikel 24 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, og om fornødent annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 28. juni 2019 om afslag på sagsøgerens klage over denne afgørelse fra EU-Udenrigstjenesten, dels om erstatning for de tab, som sagsøgeren hævder at have lidt.

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's optræden udadtil frifindes.
- 2) ZU betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 16.12.2019.

Rettens kendelse af 11. november 2021 — Ardex mod EUIPO — Chen (ArtiX PAINTS)

(Sag T-136/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning – bortfald af tvistens genstand – uforment at træffe afgørelse)

(2022/C 24/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ardex GmbH (Witten, Tyskland) (ved advokat C. Becker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Lian Chen (Seseña Nuevo, Spanien) (ved advokaterne A. González López-Menchero og V. Valero Piña)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. november 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2503/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Ardex og Lian Chen.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer egne omkostninger og betaler de af Ardex GmbH og Lian Chen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Rettens kendelse af 10. november 2021 — KS og KD mod Rådet m.fl.

(Sag T-771/20) ⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål – fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – mission Eulex Kosovo – åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)

(2022/C 24/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: KS og KD (ved F. Randolph, QC, og solicitor J. Stojsavljevic Savic)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro, P. Mahnič og K. Kouri, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (ved Y. Marinova og J. Roberti di Sarsina, som befuldmægtigede) og EU-Udenrigstjenesten (EEAS) (ved S. Marquardt, S. Rodríguez Sánchez-Tabernero og E. Orgován, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af en række handlinger og undladelser foretaget af Rådet, af Kommissionen og af EEAS i forbindelse med gennemførelsen af Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO (EUT 2008, L 42, s. 92) og navnlig i løbet af de under denne mission gennemførte efterforskninger vedrørende bortkomsten af og drabet på sagsøgernes familiemedlemmer, der fandt sted i 1999 i Pristina (Kosovo).

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises, da det er åbenbart, at Retten ikke har kompetence til at påkende sagen.
- 2) KS og KD bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

3) EU-Udenrigstjenesten (EEAS) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 22.2.2021.

Rettens kendelse af 4. november 2021 — Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt mod EEA

(Sag T-5/21) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål – miljø – direktiv 2008/50/EF – medlemsstaternes forpligtelse til at beskytte og forbedre luftkvaliteten – EEA's afslag på at forelægge Domstolen et spørgsmål – forordning (EF) nr. 1367/2006 – anmodning om intern prøvelse – afvisning)

(2022/C 24/50)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt (Helvoirt, Nederlandene) (ved advokat J. Gebruers)

Sagsøgt: Det Europæiske Miljøagentur (EEA) (ved O. Cornu, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annulation af den afgørelse, som EEA traf ved e-mail af 9. november 2020 om afslag på at forelægge Den Europæiske Unions Domstol spørgsmål vedrørende fortolkningen af en bestemmelse i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT 2008, L 152, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Miljøagentur (EEA) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 15.3.2021.

Rettens kendelse af 11. november 2021 — QC mod Kommissionen

(Sag T-77/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – pension – overførsel af nationale pensionsrettigheder – afgørelse om fastsættelse af antallet af pensionsgivende tjenesteår – bundet kompetence – annulations- og erstatningssøgsmål – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet – ingen indledning af traktatbrudsprocedure – afvisning – påstand om påbud – åbenbart manglende kompetence)

(2022/C 24/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: QC (ved advokat F. Moyse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Martin, B. Mongin og M. Brauhoff som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af meddelelsen om fastsættelse af pensionsrettigheder af 6. april 2020, dels om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet det delvis er åbenbart, at den er retligt ugrundet, idet den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, og idet det delvis er åbenbart, at Retten ikke har kompetence til at træffe afgørelse i sagen.
- 2) QC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 19.4.2021.

Rettens kendelse af 9. november 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-96/21) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse på særlige vilkår til det humanmedicinske lægemiddel »Comirnaty — COVID-19 mRNA vaccine (nukleosidmodificeret)« – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2022/C 24/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Heidi Amort (Jenesien, Italien) og de 35 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilagene til kendelsen (ved advokat R. Holzeisen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 9598 (final) af 21. december 2020 om tilladelse til markedsføring på særlige vilkår i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af det humanmedicinske lægemiddel »Comirnaty — COVID-19 mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret)« med senere ændringer og tilføjelser.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, der er fremsat af Roberta Riccio og Alessandra Rizzotto, af Gheorghe Piperea, af TN, af TF, TG, TH og TI, af Jean Gouezo og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, af VV, af Stefano Del Gaudio og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, af TO, TP og TQ, af TR og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, af VH og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, af Dieter Achtschin og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, af VW, af BioNTech Manufacturing GmbH og af Pfizer Inc.

- 3) Heidi Amort og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag I, betaler sagsomkostningerne.
- 4) Roberta Riccio og Alessandra Rizzotto, Gheorghe Piperea, TN, TF, TG, TH og TI, Jean Gouezo og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, VV, Stefano Del Gaudio og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, TO, TP og TQ, TR og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, VH og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, Dieter Achtschin og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, VW, BioNTech Manufacturing GmbH og Pfizer Inc. bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

(¹) EUT C 148 af 26.4.2021.

Rettens kendelse af 9. november 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-136/21) (¹)

(Annullationssøgsmål – humanmedicinske lægemidler – tilladelse på særlige vilkår til markedsføring af det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19-Vaccine Moderna — mRNA-vaccine (modificeret nucleosid) mod COVID-19« – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2022/C 24/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Heidi Amort (Jenesien, Italien) og 37 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget I til kendelsen (ved advokat R. Holzeisen)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved B.R. Killmann og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 94 (final) af 6. januar 2021 om tilladelse på særlige vilkår til markedsføring i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19-Vaccine Moderna — mRNA-vaccine (modificeret nucleosid) mod COVID-19«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, der er indgivet af TN, af TF, TG, TH og TI, af Jean Gouezo og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, af Stefano Del Gaudio og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, af TR og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, af VH og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, og af Dieter Achtschin og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, samt af Moderna Biotech Spain SL.
- 3) Heidi Amort og de 37 øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen, betaler sagsomkostningerne.

- 4) TN, TF, TG, TH og TI, af Jean Gouezo og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, Stefano Del Gaudio og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, TR og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, VH og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, og Dieter Achtschin og de øvrige personer, hvis navne er anført i bilag II, samt Moderna Biotech Spain SL bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

(¹) EUT C 148 af 26.4.2021.

Rettens kendelse af 9. november 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-165/21) (¹)

(Annullationsøgsmål – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse på særlige vilkår til det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19 Vaccine AstraZeneca — COVID-19 vaccine (ChAdOx1-S (rekombinant))« – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2022/C 24/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Heidi Amort (Jenesien, Italien) og de 31 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilagene til kendelsen (ved advokat R. Holzeisen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 698 (final) af 29. januar 2021 om tilladelse til markedsføring på særlige vilkår i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19 Vaccine AstraZeneca — COVID-19 vaccine (ChAdOx1-S (rekombinant))«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, der er fremsat af TN, af TR og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, af VH og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, af Stefano Del Gaudio og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, og af Dieter Achtschin og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II.
- 3) Heidi Amort og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag I, betaler sagsomkostningerne
- 4) TN, TR og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, VH og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, Stefano Del Gaudio og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, og Dieter Achtschin og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

(¹) EUT C 189 af 17.5.2021.

Rettens kendelse af 9. november 2021 — Amort m.fl. mod Kommissionen(Sag T-267/21) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål – humanmedicinske lægemidler – markedsføringstilladelse på særlige vilkår til det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19 Vaccine Janssen — COVID-19-vaccine (Ad26.COV2-S (rekombinant))« – manglende søgsmålsinteresse – ikke umiddelbart berørt – ikke individuelt berørt – ikke-regelfastsættende retsakt – afvisning)

(2022/C 24/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Heidi Amort (Jenesien, Italien) og de 22 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilagene til kendelsen (ved advokat R. Holzeisen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2021) 1763 (final) af 11. marts 2021 om tilladelse til markedsføring på særlige vilkår i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af det humanmedicinske lægemiddel »COVID-19 Vaccine Janssen — COVID-19-vaccine (Ad26.COV2-S (rekombinant))« med senere ændringer og tilføjelser.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdt at træffe afgørelse om de anmodninger om intervention, der er fremsat af TF, TG, TH og TI, af TR og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, og af VH og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II.
- 3) Heidi Amort og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag I, betaler sagsomkostningerne.
- 4) TF, TG, TH og TI, TR og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, og VH og de andre personer, hvis navne fremgår af bilag II, bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 263 af 5.7.2021.

Sag anlagt den 6. oktober 2021 — Callaway mod Kommissionen

(Sag T-653/21)

(2022/C 24/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: James C. Callaway (Kuopio, Finland) (ved advokat P. Hoffman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstand

— Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1214 af 22. juli 2021 om bemyndigelse af Polen til at forbyde handel på landets område med hampesorten *Finola* i henhold til Rådets direktiv 2002/53/EF ⁽¹⁾ annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende Polens anmodning om den bemyndigelse, der blev indrømmet ved den anfægtede afgørelse, og ulovligheden af artikel 9, stk. 5, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 ⁽¹⁾.

— Den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget på grundlag af en anmeldelse fra Polen, som ikke udgjorde en anmodning som krævet efter artikel 18 i Rådets direktiv 2002/53/EF ⁽²⁾, og under alle omstændigheder blev en sådan anmeldelse kun foretaget for at opfylde en retlig forpligtelse, der fulgte af artikel 9, stk. 5, i den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014. Den sidstnævnte bestemmelse er imidlertid behæftet med en ulovlighed, som sagsøgeren gør gældende i henhold til artikel 277 TEUF. Desuden blev anmeldelsen afsluttet efter den tidsfrist, der er fastsat i artikel 9, stk. 5, i den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 18 i direktiv 2002/53 samt ulovligheden af artikel 9, stk. 5, i den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014.

— Den anfægtede afgørelse blev vedtaget, selv om der ikke foreligger nogen objektiv risiko for menneskers sundhed som krævet efter artikel 18 i direktiv 2002/53, og selv om Polen ikke har anført nogen sådan risiko, og uden nogen forklaring af den begrundelse, som tillod Kommissionen at vedtage afgørelsen uden klart at have påvist en sådan risiko, hvorved artikel 296 TEUF blev tilsidesat. I tilfælde af, at Kommissionen skulle gøre gældende, at der ikke ifølge artikel 9, stk. 5, i den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 skulle påvises nogen sådan risiko, eller at Kommissionen kunne have antaget, at der forelå en sådan risiko, påberåber sagsøgeren sig af forsigtighedshensyn, i medfør af artikel 277 TEUF, at denne bestemmelse er ulovlig.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 32, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽⁴⁾ samt ulovligheden af denne bestemmelse.

— De polske myndigheders beregning af det gennemsnitlige indhold af tetrahydrocannabinol (THC) i *Finola*-hampearten, som udgør det faktuelle grundlag for den anfægtede afgørelse, tilsidesætter artikel 32, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013, for så vidt som resultatet ikke er blevet afrundet til én decimal. Desuden og under alle omstændigheder er den sidstnævnte bestemmelse — som fastsætter en maksimumsgrænse for THC-indhold på kun 0,2 % — behæftet med en ulovlighed, hvilket sagsøgeren påberåber sig i medfør af artikel 277 TEUF.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 9, stk. 2-5, i og bilag III til den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 og af sagsøgerens grundlæggende rettigheder.

— De polske myndigheder har anvendt en definition af »blomstringens afslutning« for hamp, der er uforenelig med bilag III til den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 og videnskabeligt ukorrekt, og som følge heraf er de prøver, der er blevet benyttet til at fastslå *Finolas* THC-indhold, i strid med bilag III blevet indsamlet for sent. Ydermere har de polske myndigheder i strid med kravene i artikel 9, stk. 3, i den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 ikke indsamlet data vedrørende prøvetagningen, som kunne have gjort det muligt at efterprøve prøvetagningens nøjagtighed. Endelig er sagsøgerens ret til at blive hørt og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse blevet tilsidesat, eftersom Kommissionen undlod at høre ham og undlod selv at påvise eller efterprøve de nødvendige faktiske omstændigheder, hvorved sagsøgeren blev nægtet enhver reel mulighed for effektiv domstolsbeskyttelse, idet Polen hævder, at dets anmeldelse foretaget i henhold til artikel 9, stk. 5, i den delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 ikke kan prøves ved de polske domstole.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 265, s. 1

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 639/2014 af 11.3.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om regler for direkte betalinger til landbrugere under den fælles landbrugspolitik støtteordninger og om ændring af bilag X til nævnte forordning (EUT 2014, L 81, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2002/53/EF af 13.6.2002 om den fælles sortliste over landbrugsplantearter (EFT 2002, L 193, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

Sag anlagt den 7. oktober 2021 — ClientEarth mod Kommissionen**(Sag T-661/21)**

(2022/C 24/57)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* ClientEarth AISBL (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Brouwer, B. Verheijen og T. van Helfteren)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende skovrydning og skovforringelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 1367/2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Det Europæiske Fællesskabs institutioner og organer ⁽²⁾, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med dette søgsmål, herunder eventuelle intervenierende parter omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om, at Kommissionen som følge af, at den ikke meddelte sagsøgeren en udtrykkelig afgørelse vedrørende sagsøgerens begæring om aktindsigt inden for de frister for behandling af genfremsatte begæringer, der er fastsat i artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1049/2001, stiltiende meddelte afslag på aktindsigt som omhandlet i denne forordnings artikel 8, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT 2001, L 145, s. 43

⁽²⁾ EUT 2006, L 264, s. 13

Sag anlagt den 8. oktober 2021 — Zegers mod Kommissionen**(Sag T-663/21)**

(2022/C 24/58)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Tanja Zegers (Hoeilaart, Belgien) (ved advokat C. Bernard-Glanz)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens afgørelse af 3. december 2020 om afslag på sagsøgerens ansøgning om overførsel af pensionsrettigheder og om fornødent afgørelsen om afslag på klagen annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om en fejlagtig vurdering, tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og tilsidesættelse af princippet om *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, for så vidt som:

- Kommissionen undlod at tage hensyn til en periode på 18 år og 6 måneder med pensionsrettigheder, som kunne overføres, og derved foretog en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder og tilsidesatte artikel 11, stk. 2, bilag VIII til vedtægten ved at hævde, at de pensionsrettigheder, som hun havde ansøgt om overførsel af, var optjent, efter at hun havde tiltrådt tjenesten ved Unionen, idet hendes medlemskab af Algemeen Burgerlijk Pensioen-Fonds (ABP) ophørte den 31. januar 2015, uden at foretage en sontring mellem perioderne fra den 1. juli 1992 til den 31. december 2010 og fra den 1. januar 2011 til den 31. januar 2015.
- Kommissionen ikke med føje kunne afslå sagsøgerens ansøgning om overførsel af pensionsrettigheder, eftersom den ikke tog skridt til at sikre, at ABP eller tilsynsorganet herfor i Nederlandene tilvejebragte den nødvendige beregning, idet dette ville være ensbetydende med, at Kommissionen kan drage fordel af sin egen undladelse, hvilket er i strid med princippet *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*.

Sag anlagt den 30. oktober 2021 — Ekobulkos mod Kommissionen

(Sag T-702/21)

(2022/C 24/59)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: »Ekobulkos« EOOD (Todorichene, Bulgarien) (ved advokat M. Dimitrov)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen retsstridigt har forholdt sig passiv i forhold til klage SA.56620 (2020/FC), indgivet af »Ekobulkos« EOOD.
- Kommissionen tilpligtes at betale de sagsomkostninger, som »Ekobulkos« EOOD har afholdt.
- Subsidiært, for det tilfælde, at Kommissionen har taget stilling til klagen efter anlæggelsen af nærværende sag, tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ikke er efterkommet sine forpligtelser i henhold til artikel 107 TEUF og 108 TEUF til at undersøge støtte, som medlemsstaterne yder.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har undladt i medfør af artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾ straks at undersøge selskabets klage SA.56620 (2020/FC) af 21. februar 2020 vedrørende mulig ulovlig statsstøtte.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har undladt at træffe den i henhold til artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 krævede afgørelse, hvormed det skal fastslås
 - at den til Kommissionen anmeldte foranstaltning ikke udgør statsstøtte, eller
 - at foranstaltningen er forenelig med det indre marked, eller
 - at proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF skal indledes (»afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure«).

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har undladt at sende sagsøgeren en kopi af sin afgørelse i overensstemmelse med artikel [24], stk. 2, tredje afsnit, i Rådets forordning (EU) 2015/1589.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har undladt at handle, selv efter den den 22. juni 2021 blev opfordret hertil efter artikel 265 TEUF.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 3. november 2021 — Hoteles Olivencia mod EUIPO — Corporacion H10 Hotels (HOTELES HO)

(Sag T-707/21)

(2022/C 24/60)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Hoteles Olivencia, SL (Almería, Spanien) (ved advokat S. Mohamed Acosta)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Corporacion H10 Hotels, SL (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Hoteles Olivencia, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket HOTELES HO — registreringsansøgning nr. 18 202 245

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. august 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 782/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, registreringen af det omtvistede varemærke imødekommes, og den part, der oprindeligt fremsatte indsigelse mod registreringen af dette varemærke, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Subsidiært og såfremt EUIPO frifindes, pålægges det hver part at bære deres egne omkostninger, henset til det pågældende område og dets åbenbare kompleksitet i betragtning af skiftene i hver af instansernes afgørelser, hvilke omstændigheder der skal tages hensyn til i forbindelse med artikel 109, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2007/1001.

Anbringender

- Det gøres gældende, at der hersker tvivl med hensyn til, om artikel 8, stk. 1, litra b), skal anvendes eller ej, og dermed (eller som følge af manglende anvendelse) om artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2007/1001 finder anvendelse.
- Det gøres gældende, at der er sket en fejl som følge af en manglende anvendelse af artikel 109, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2007/1001.

Sag anlagt den 10. november 2021 — Sunrise Medical og Sunrise Medical Logistics mod Kommissionen**(Sag T-721/21)**

(2022/C 24/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sunrise Medical BV (Amsterdam, Nederlandene) og Sunrise Medical Logistics BV (Amsterdam) (ved advokaterne L. Ruessmann og J. Beck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1367 af 6. august 2021 annulleres i sin helhed fra datoen for dens ikrafttræden.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1367 af 6. august 2021 ⁽¹⁾ har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af traktaterne eller ethvert retsstatsprincip, der vedrører deres anvendelse. Sagsøgerne har for det første anført, at Kommissionen anvendte lovgivningen fejlagtigt ved ikke at tage hensyn til De Forenede Nationers konvention om beskyttelse og fremme af handicappedes rettigheder og værdighed. For det andet tog Kommissionen ikke hensyn, eller ikke i tilstrækkelig grad hensyn, til implementeringen af konventionen i EU-retten i denne forbindelse, nemlig således som den blev anvendt i sag C-198/15, *Invamed Group and Others* ⁽²⁾, men anvendte i stedet det forkerte handicapbegreb. I den anfægtede forordning tages der derimod hensyn til irrelevante kriterier, som er afledt af instrumenter udarbejdet før Rådets afgørelse af 26. november 2009 ⁽³⁾ og De Forenede Nationers konvention om beskyttelse og fremme af handicappedes rettigheder og værdighed.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn som omhandlet i sag C-463/98, *Cabletron* ⁽⁴⁾. Sagsøgerne har anført, at der blev taget højde for og lagt vægt på irrelevante hensyn ved fastlæggelsen af, at det produkt, der fremgår af den anfægtede forordning (i kolonne (3) i bilaget til den anfægtede forordning) skal tarifieres under KN-kode 8703 frem for KN-kode 8713. Sagsøgerne har endvidere subsidiært anført, at Kommissionen foretog en fejlagtig tarifiering af produktet, som ved anvendelse af Domstolens vejledning i sag C-198/15, *Invamed*, burde have været tariferet under KN-kode 8713.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formkrav, navnlig en processuel bestemmelse, der skal sikre, at foranstaltninger formuleres med behørig omhu, og som, såfremt den overholdes, kan have indflydelse på indholdet af foranstaltningen.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1367 af 6.8.2021 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT 2021, L 294, s. 1).

⁽²⁾ Dom af 26.5.2016, *Invamed Group Ltd m.fl. mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, C-198/15, EU:C:2016:362.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26.11.2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (EUT 2010, L 23, s. 35).

⁽⁴⁾ Dom af 10.5.2001, *Cabletron Systems Ltd mod The Revenue Commissioners*, C-463/98, EU:C:2001:256.

Sag anlagt den 12. november 2021 — Łosowski mod EUIPO — Skawiński (KOMBI)**(Sag T-730/21)**

(2022/C 24/62)

*Stævningen er affattet på polsk***Parter***Sagsøger:* Sławomir Łosowski (Gdańsk, Polen) (ved advokat K. Czub)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Grzegorz Skawiński (Sopot, Polen)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Sławomir Łosowski*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »KOMBI« — EU-varemærke nr. 12 534 491*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 8. september 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 381/2017-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Grzegorz Skawiński tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. november 2021 — Alcogroup og Alcodis mod Kommissionen**(Sag T-740/21)**

(2022/C 24/63)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøgere:* Alcogroup (Bruxelles, Belgien) og Alcodis (Bruxelles) (ved advokaterne P. de Bandt, C. Binet og M. Nuytten)*Sagsøgte:* Europa-Kommissionen**Sagsøgernes påstande**

- Kommissionen tilpligtes at fremlægge de anfægtede afgørelser som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.

- De anfægtede afgørelser annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af dels Kommissionens afgørelse, hvorved Abengoa SA og Abengoa Bioenergia SA blev opfordret til under visse betingelser at genoptage forligsproceduren i sag AT.40054 — Ethanol Benchmarks, dels afgørelsen om genoptagelse af den pågældende procedure, har sagsøgerne fremsat et enkelt anbringende om tilsidesættelse af de regler, der finder anvendelse på forligsprocedurer.

Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af de anfægtede afgørelser har tilsidesat de regler, der finder anvendelse på forligsprocedurer. De gældende regler gør det nemlig ikke muligt for Kommissionen at genoptage en forligsprocedure på dette trin af sagen og i endnu mindre grad at udelukke enhver diskussion vedrørende den korte redegørelse for sagen, der blev videregivet inden for rammerne af en første forligsprocedure i 2016 og 2017. Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at de anfægtede afgørelser medfører en åbenbar tilsidesættelse af deres ret til forsvar.

Rettens kendelse af 16. november 2021 — Vodafone Group m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-491/19) ⁽¹⁾

(2022/C 24/64)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA